

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

просп. Перемоги, 41, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/1914/23/6631/2023

Дата: 03.03.2023

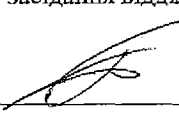
Справа № 991/1914/23

Проведення № 2-а/991/8/23

Головуючий суддя: Танасевич О. В.

Судді: Білоус І.О., Сікора К.О.

Повістка про виклик у судове засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Ротенберг Ігор Аркадійович
викликає Вас у процесуальному статусі: Відповідач	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Стахановців, 16, кв. 64, м. Санкт Петербург e-mail:
на 15:00 08.03.2023 15:00 09.03.2023 08:00 10.03.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою про виклик: 1. Копія ухвали про відкриття провадження 2. Позовна заява з додатками
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Ротенберг Ігор Аркадійович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження. У дводенний строк з дня одержання позовної заяви особа, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 ЗУ "Про санкції", має право подати відзив на позовну заяву.
Місцезнаходження суду: просп. Перемоги, 41, м. Київ Зала судового засідання № 6 тел.: 044-585-27-43	
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Богдан КОСТИКОВ <i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	
Пункт 7 частини 1 статті 125 КАС України, зобов'язує осіб, що беруть участь у справі повідомити суд про наявність поважних причин неможливості прибуття до суду у разі їх наявності.	
Наслідки неприбуття за викликом суду Пунктом 2 частиною 5, статті 283-1 КАС України, передбачено, що неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, за першої можливості вручити її адресату.	

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

просп. Перемоги, 41, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/1914/23/6633/2023

Дата: 03.03.2023

Справа № 991/1914/23

Провадження № 2-а/991/8/23

Головуючий суддя: Танасевич О. В.

Судді: Білоус І.О., Сікора К.О.

Повістка про виклик у судове засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Ротенберг Аркадій Романович
викликає Вас у процесуальному статусі: Відповідач	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Стахановців, 16, кв. 64, м. Санкт Петербург e-mail:
на 15:00 08.03.2023 15:00 09.03.2023 08:00 10.03.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою про виклик: 1. Копія ухвали про відкриття провадження 2. Позовна заява з додатками
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Ротенберг Ігор Аркадійович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження.
Місцезнаходження суду: просп. Перемоги, 41, м. Київ Зала судового засідання № 6 тел.: 044-585-27-43	У дводенний строк з дня одержання позовної заяви особа, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 ЗУ "Про санкції", має право подати відзив на позовну заяву.
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Богдан КОСТИКОВ <i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	
Пункт 7 частини 1 статті 125 КАС України, зобов'язує осіб, що беруть участь у справі повідомити суд про наявність поважних причин неможливості прибуття до суду у разі їх наявності.	
Наслідки неприбуття за викликом суду Пунктом 2 частиною 5, статті 283-1 КАС України, передбачено, що неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, за першої можливості вручити її адресату.	

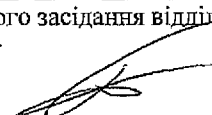
ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

просп. Перемоги, 41, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/1914/23/6635/2023
Дата: 03.03.2023

Справа № 991/1914/23
Провадження № 2-а/991/8/23
Головуючий суддя: Танасевич О. В.
Судді: Білоус І.О., Сікора К.О.

Повістка про виклик у судове засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Скоробогатько Олександр Іванович
викликає Вас у процесуальному статусі: відповідач	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Покровська, 47А, м. Москва, 105062 e-mail:
на 15:00 08.03.2023 15:00 09.03.2023 08:00 10.03.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою про виклик: 1. Копія ухвали про відкриття провадження 2. Позовна заява з додатками
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Ротенберг Ігор Аркадійович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження. У дводенний строк з дня одержання позовної заяви особа, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 ЗУ "Про санкції", має право подати відзив на позовну заяву.
Місцезнаходження суду: просп. Перемоги, 41, м. Київ Зала судового засідання № 6 тел.: 044-585-27-43	
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Богдан КОСТИКОВ <i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	
Пункт 7 частини 1 статті 125 КАС України, зобов'язує осіб, що беруть участь у справі повідомити суд про наявність поважних причин неможливості прибуття до суду у разі їх наявності.	
Наслідки неприбуття за викликом суду Пунктом 2 частиною 5, статті 283-1 КАС України, передбачено, що неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, за першої можливості вручити її адресату.	

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

просп. Перемоги, 41, м. Київ, 01601, e-mail: inbox@vaks.gov.ua,
веб-сайт: <https://hcac.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 42836259

Вих №: 991/1914/23/6637/2023

Дата: 03.03.2023

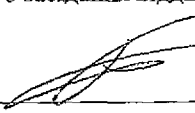
Справа № 991/1914/23

Провадження № 2-а/991/8/23

Головуючий суддя: Танасевич О. В.

Судді: Білоус І.О., Сікора К.О.

Повістка про виклик у судове засідання

Вищий антикорупційний суд <i>(найменування суду)</i>	Кому: Пономаренко Олександр Анатолійович
викликає Вас у процесуальному статусі: відповідач	Місцезнаходження/ місце проживання: вул. Покровка, 47А, м. Москва e-mail:
на 15:00 08.03.2023 15:00 09.03.2023 08:00 10.03.2023	Копії документів, які надсилаються разом із повісткою про виклик: 1. Копія ухвали про відкриття провадження 2. Позовна заява з додатками
за позовною заявою центрального органу виконавчої влади Міністерство юстиції України до Ротенберг Ігор Аркадійович про стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.	Додатково просимо надати документи, які посвідчують особу та підтверджують повноваження.
Місцезнаходження суду: просп. Перемоги, 41, м. Київ Зала судового засідання № 6 тел.: 044-585-27-43	У дводенний строк з дня одержання позовної заяви особа, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 ЗУ "Про санкції", має право подати відзив на позовну заяву.
Секретар судового засідання відділу забезпечення судового процесу Богдан КОСТИКОВ <i>(підпис, ініціали, прізвище)</i>	
Пункт 7 частини 1 статті 125 КАС України, зобов'язує осіб, що беруть участь у справі повідомити суд про наявність поважних причин неможливості прибуття до суду у разі їх наявності.	
Наслідки неприбуття за викликом суду Пунктом 2 частиною 5, статті 283-1 КАС України, передбачено, що неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні	
Пункт 9 частини 1 статті 125 КАС України зобов'язує осіб, що одержали повістку у зв'язку з відсутністю адресата, за першої можливості вручити її адресату.	

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

про відкриття провадження у справі

03 березня 2023 року колегія суддів Вищого антикорупційного суду у складі головуючого судді Танасевич О.В., суддів Білоус І.О., Сікори К.О., розглянувши матеріали за позовом Міністерства юстиції України, місцезнаходження: 01001, місто Київ, вулиця Архітектора Городецького, 13, ідентифікаційний код юридичної особи: 00015622 до 1) **Ротенберга Ігоря Аркадійовича**, місце проживання:

2) **Ротенберга Аркадія Романовича**,
місце проживання:

3) **Скоробогатька Олександра Івановича**, місце
проживання:

4) **Пономаренка Олександра Анатолійовича**, місце проживання:
треті особи, які не
заявляють самостійних вимог: 1) **Пономаренко Микита Олександрович**,
адреса:

2) **Пономаренко Данило Олександрович**, адреса:

3) **Скоробогатько Іван Олександрович**, адреса:

4) **Скоробогатько Володимир Олександрович**, адреса:

5)

Краснік Наталія,

б) Ротенберг Лілія Аркадіївна, адреса:

7) ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ

СОЮЗ «ЛИБІДЬ», адреса: 03150, місто Київ, вулиця Антоновича, буд. 176, 8)

ТОВ «АВАНГАРД-ВІЛАРТІ», адреса: 03150, місто Київ, вулиця Антоновича,

буд. 176, 9) КОМПАНІЯ "ОУШЕН ПЛАЗА ПРОДЖЕКТ (КІПР) ЛТД",

адреса: Республіка Кіпр, Мусіон 16, 1-й поверх , оф.102, Строволос 2060,

Нікосія, 10) КОМПАНІЯ ІТОДЕР ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД (ETHODER

INVESTMENTS LIMITED), адреса: 3030, Республіка Кіпр, Лімасол, Теклас

Лісотті, 35, Ігл Стар Хаус, квартира/офіс,62, 11) КОМПАНІЯ UPD

(UKRAINIAN PROPERTY DEVELOPMENT) HOLDING LIMITED, адреса:

3030, Республіка Кіпр, Лімасол, Теклас Лісіоті, 29, Касандра Центр, 2-й поверх,

квартира/оф. 201-202, 12) Хмельницький Василь Іванович, адреса:

13) Валлабх

Сюзанна, адреса:

14) Валлабх

Андреа Рішааль, адреса:

про застосування санкції, передбаченої 1-¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИВ:

До Вищого антикорупційного суду 03 березня 2023 року надійшла позовна заява Міністерства юстиції України до Ротенберга Ігоря Аркадійовича, Ротенберга Аркадія Романовича, Скоробогатька Олександра Івановича, Пономаренка Олександра Анатолійовича. Позивач, посилаючись на наявність підстав, передбачених статтею 5-1 Закону України «Про санкції», просить застосувати до Відповідачів санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнути в дохід держави активи, якими вони прямо чи опосередковано володіють.

Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між

суддями від 03 березня 2023 року для розгляду адміністративної справи визначено колегію суддів Вищого антикорупційного суду у складі головуючого судді Танасевич О.В., суддів Білоус І.О., Сікори К.О.

Розглянувши позовну заяву та додані до неї матеріали, суд дійшов висновку про наявність підстав для прийняття її до розгляду та відкриття провадження у справі з огляду на таке.

1. Щодо суб'єкта звернення із позовною заявою

Частиною 4 статті 5 КАС України передбачено право суб'єктів владних повноважень виключно у випадках, визначених Конституцією та Законами України, звернутися до адміністративного суду.

Згідно з абзацом 2 частини 1 статті 5 Закону України «Про санкції» заява щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», подається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, до суду в порядку, визначеному статтею 5-1 цього Закону. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 635 від 27.05.2022 таким органом є Міністерство юстиції України, яке звертається до суду з позовами та бере участь у справах про застосування санкцій.

Отже, позовна заява подана належним суб'єктом. Позивач є особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність, матеріали позовної заяви містять документи на підтвердження повноважень особи, якою підписана позовна заява.

2. Щодо дотримання правил підсудності

Згідно з частиною 5 статті 22 КАС України Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої

пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», як суд першої інстанції. У частині 2 статті 5-1 Закону України «Про санкції» зазначено, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції із заявою щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», звертається до Вищого антикорупційного суду.

Отже, позовна заява підсудна Вищому антикорупційному суду та підлягає розгляду за правилами адміністративного судочинства.

3. Щодо підстав звернення із позовною заявою

Санкція, передбачена пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів (абзац 2 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції»).

Зі змісту позовної заяви та матеріалів, доданих до неї вбачається, що рішенням РНБО від 19 жовтня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 19 жовтня 2022 року № 726/2022) застосовано ряд санкцій, у тому числі санкцію у виді блокування активів відносно всіх відповідачів.

У зв'язку із військовою агресією російської федерації проти України Указом Президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 в Україні введено воєнний стан, дія якого неодноразово продовжувалася указом Президента України від 06 лютого 2023 року № 58/2023 "Про продовження строку дії воєнного стану в Україні", дію воєнного стану продовжено з 05:30 19 лютого 2023 року на 90 діб.

Наявність цих двох обставин - блокування активів та дія воєнного стану-

є підставми для звернення Міністерства юстиції України із цим позовом.

5. Щодо форми адміністративного судочинства

Згідно з частиною 1 статті 12 КАС України адміністративне судочинство здійснюється за правилами, передбаченими цим Кодексом, у порядку позовного провадження (загального або спрощеного).

Спрощене позовне провадження призначене для розгляду справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи. Загальне позовне провадження призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні (частини 2, 3 статті 12 КАС України).

Статтею 283-1 КАС України передбачено особливості провадження у справах про застосування санкцій.

Згідно з частиною 4 статті 283-1 КАС України справа про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», вирішується колегією у складі трьох суддів Вищого антикорупційного суду протягом 10 днів з дня надходження позовної заяви до суду:

Оскільки справи про застосування санкцій відносяться до категорії термінових адміністративних справ та не підпадають під перелік справ, які відповідно до частини 4 статті 12 КАС України розглядаються виключно за правилами загального позовного провадження, цю справу належить розглядати за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін з урахуванням особливостей, визначених статтею 283-1 КАС України.

6. Щодо залучення третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог

У позовній заяві Позивач зазначає третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог (Пономаренка М.О., Пономаренка Д.О., Скоробогатка І.О.,

Скоробогатка В.О., Краснік Наталію, Ротенберг Л.А., ТС «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ СОЮЗ «ЛИБІДЬ», ТОВ «АВАНГАРД-ВІЛАРТІ КОМПАНІЮ "ОУШЕН ПЛАЗА ПРОДЖЕКТ (КІПР) ЛТД", КОМПАНІ ІТОДЕР ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД (ETHODER INVESTMENTS LIMITED) КОМПАНІЮ UPD (UKRAINIAN PROPERTY DEVELOPMENT) HOLDING LIMITED).

Водночас клопотання про залучення цих юридичних осіб до участі в справі, як це передбачено частиною 2 статті 49 КАС України, позивач не заявляє.

Згідно з частиною 2 статті 49 КАС України треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, можуть вступити у справу на сторону позивача або відповідача до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження, у разі коли рішення у справі може вплинути на їх права, свободи, інтереси або обов'язки. Вони можуть бути залучені до участі в справі також за клопотанням учасників справи. Якщо суд при вирішенні питання про відкриття провадження у справі або при підготовці справи до судового розгляду встановить, що судові рішення може вплинути на права та обов'язки осіб, які не є стороною у справі, суд залучає таких осіб до участі в справі як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору.

Про залучення третіх осіб до участі у справі суд постановляє ухвалу, якій зазначає, на які права чи обов'язки такої особи та яким чином може вплинути рішення суду у справі (частина 5 статті 49 КАС України).

У позовній заяві порушується питання про стягнення в дохід держави 10 % частки статутного капіталу ТОВ «Авангард-Віларті» (код згідно із ЄРДПО 33059433), що належать компанії «Оушен плаза проджект (Кіпр) та Компані Ітодер Інвестментс Лімітед (Ethoder Investments Limited) та 66,65% частки

статутного капіталу ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ СОЮЗ «ЛИБІДЬ» (код згідно з ЄДРПОУ 34693827), право на яку зареєстровано в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань за Товариством з обмеженою відповідальністю «АВАНГАРД-ВІЛАРТІ» та номінальними власниками якої опосередковано є Валлабх Сюзанна та Валлабх Андреа Рішааль. Відтак, рішення у справі може вплинути на права та обов'язки вказаних юридичних осіб, а тому суд вважає за необхідне залучити їх до участі у справі у якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів.

Керуючись статтями 12, 49, 80, 171, 243, 248, 268-270, 283-1 КАС України, суд

У Х В А Л И В:

1. Прийняти позовну заяву Міністерства юстиції України до Ротенберга Ігоря Аркадійовича, Ротенберга Аркадія Романовича, Скоробогатька Олександра Івановича, Пономаренка Олександра Анатолійовича, про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», до розгляду та відкрити провадження у справі.

2. Справу розглядати за правилами спрощеного позовного провадження з урахуванням положень статті 283-1 КАС України колегією суддів у складі трьох суддів (головуючого судді Тансевич О.В., суддів Білоус І.О., Сікори К.О.).

3. Призначити справу до розгляду в судовому засіданні з повідомленням (викликом) учасників справи, яке відбудеться **08 березня 2023 року о 15 годині 00 хвилин, 09 березня 2023 о 15 годині 00 хвилин та 10 березня 2023 року о 08 годині 00 хвилин** у залі судового засідання Вищого антикорупційного суду за адресою: місто Київ, проспект Перемоги, 41.

4. Особам, щодо яких ставиться питання про застосування санкцій (Ротенберга Ігоря Аркадійовича, Ротенберга Аркадія Романовича, Скоробогатька Олександра Івановича та Пономаренка Олександра Анатолійовича), у дводенний строк із дня одержання позовної заяви, але пізніше 08 березня 2023 року подати відзив на позовну заяву.

5. Залучити в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог предмету спору, на боці відповідачів:

- 1) **Пономаренко Микита Олександрович**, адреса:
- 2) **Пономаренко Данило Олександрович**, адреса:
- 3) **Скоробогатько Іван Олександрович**, адреса:
- 4) **Скоробогатько Володимир Олександрович**, адреса:
- 5) **Краснік Наталія**, адреса:
- 6) **Ротенберг Лілія Аркадіївна**, адреса:
- 7) **ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ СОЮЗ «ЛИБІДЬ»**, адреса: 03150, м Київ, вулиця Антоновича, буд. 176;
- 8) **ТОВ «АВАНГАРД-ВІЛАРТИ»**, адреса: 03150, місто Київ, вул Антоновича, буд. 176;
- 9) **КОМПАНІЯ "ОУШЕН ПЛАЗА ПРОДЖЕКТ (КІПР) ЛТД"**, адр Республіка Кіпр, Мусіон 16, 1-й поверх, оф.102, Строволос 2060, Нікосія;
- 10) **КОМПАНІЯ ІТОДЕР ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД (ETHO INVESTMENTS LIMITED)**, адреса: 3030, Республіка Кіпр, Лімасол, Те

Лісотті, 35, Ігл Стар Хаус, квартира/офіс,62;

11) **КОМПАНІЯ UPD (UKRAINIAN PROPERTY DEVELOPMENT) HOLDING LIMITED**, адреса: 3030, Республіка Кіпр, Лімасол, Теклас Лісіоті, 29, Касандра Центр, 2-й поверх, квартира/оф. 201-202;

12) **Хмельницький Василь Іванович**, адреса:

13) **Валлабх Сюзанна**, адреса:

14) **Валлабх Андреа Рішааль**, адреса:

6. Запропонувати третім особам, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів надати пояснення та докази не пізніше 08 березня 2023 року.

7. Роз'яснити учасникам справи, що письмові докази, які подаються до суду, повинні бути оформлені відповідно до вимог статті 94 КАС України, зокрема вони подаються в оригіналі або в належним чином засвідченій копії, а якщо для вирішення спору має значення лише частина документа, подається засвідчений витяг з нього. Копії документів вважаються засвідченими належним чином, якщо їх засвідчено в порядку, встановленому чинним законодавством, зокрема учасник справи підтверджує відповідність копії письмового доказу оригіналу, який знаходиться у нього, своїм підписом із зазначенням дати такого засвідчення.

8. Негайно повідомити про дату, час та місце судового засідання позивача, відповідачів (осіб щодо яких ставиться питання про застосування санкції), третіх осіб шляхом надіслання тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності – кур'єром або за відомим суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку.

9. Роз'яснити, що згідно зі статтями 268, 283-1 КАС України учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду. Неявка в судові засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

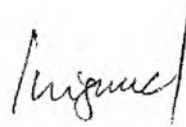
10. Повідомити учасників справи про можливість одержання інформації по справі зі сторінки на офіційному веб-порталі «Судова влада України» за наступною адресою: <https://hcac.court.gov.ua>

11. Ухвалу про відкриття провадження у справі оприлюднити на веб-порталі судової влади України.

12. Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання та оскарженню не підлягає.

13. Ухвалу складено та підписано 03 березня 2023 року.

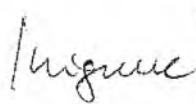
Головуючий суддя

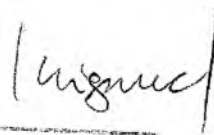
О.В. Танасевич

Судді:

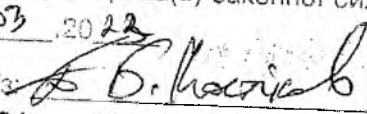
І.О. Білоус

К.О. Сікора

Сформовано з АВТОМАТИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ДОКУМЕНТОБІГУ СУДУ

Ухвала (вирок) набрала(в) законної сили
03. 03. 2023

Секретар с/з
03. 03. 2023

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Мін'юст
вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>
Код згідно з ЄДРПОУ 00015622

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
01601, м. Київ, просп. Перемоги, 41

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД		
Вх. №	4928 / 23-13x	
« 03 »	03	23
Підпис		

ПОЗИВАЧ:

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
адреса: вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
код згідно з ЄДРПОУ: 00015622
e-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua
тел. (044) 486 51 90

особа, яка діє від імені
Міністерства юстиції України:

Міністр юстиції України
Малюська Денис Леонітійович
адреса: вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
для зв'язку: (096) 742 51 14

ВІДПОВІДАЧ-1
(особа, до якої застосовується
санкція):

Ротенберг Ігор Аркадійович

ВІДПОВІДАЧ-2
(особа, до якої застосовується
санкція):

Ротенберг Аркадій Романович

ВІДПОВІДАЧ-3
(особа, до якої застосовується
санкція):

Скоробогатько Олександр Іванович

ВІДПОВІДАЧ-4
(особа, до якої застосовується
санкція):

Пономаренко Олександр Анатолійович

Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:

Пономаренко Микита Олександрович

612869

- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** Пономаренко Данило Олександрович
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** Скоробогатько Іван Олександрович
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** Скоробогатько Володимир Олександрович
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** Краснік Наталія
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** Ротенберг Лілія Аркадіївна
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ СОЮЗ «ЛИБІДЬ»
код згідно із ЄРДПОУ: 34693827
адреса: 03150, місто Київ, вул. Антоновича, буд. 176
e-mail: не відомий
тел.: (044)591-39-00
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** ТОВ «АВАНГАРД-ВІЛАРТІ»
код згідно із ЄРДПОУ: 33059433
Адреса: 03150, місто Київ, вул. Антоновича, буд. 176
e-mail: не відомий
тел.: (044)591-39-00
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** КОМПАНІЯ "ОУШЕН ПЛАЗА ПРОДЖЕКТ
(КІПР) ЛТД"
реєстраційний номер: HE 234274
адреса: Республіка Кіпр, Мусіон 16, 1-й поверх , оф.102,
Строволос 2060, Нікосія

- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** **КОМПАНІЯ ІТОДЕР ІНВЕСТМЕНТС
LIMITED (ETHODER INVESTMENTS
LIMITED)**
реєстраційний номер: HE 234276
адреса: 3030, Республіка Кіпр, Лімасол, Теклас Лісотті, 35,
Ігл Стар Хаус, квартира/офіс,62
e-mail: не відомий
тел.: не відомий
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** **КОМПАНІЯ UPD (UKRAINIAN PROPERTY
DEVELOPMENT) HOLDING LIMITED**
реєстраційний номер: HE 233225
адреса: 3030, Республіка Кіпр, Лімасол,
Теклас Лісіоті, 29, Касаандра Центр, 2-й поверх, квартира/оф.
201-202
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** **Хмельницький Василь Іванович**
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** **Валлабх Сюзанна**
- Третя особа, яка не заявляє
самостійних вимог:** **Валлабх Андреа Рішааль**

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про застосування санкції,
передбаченої пунктом 1⁻¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»

**1. Вступна частина позовної заяви. Правове обґрунтування підстав подання позовної
заяви**

1.1. Преамбула

Згідно із статтею 2 Конституції України, що є Основним Законом України, суверенітет України поширюється на всю її територію.

Україна є унітарною державою.

Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Спланована заздалегідь збройна агресія росії проти України розпочалася 20 лютого 2014 року з військової операції збройних сил рф із захоплення частини території України – Кримського півострова.

Здійснивши тимчасову окупацію Автономної Республіки Крим та м. Севастополь, кремль перейшов до наступного етапу – війни на українському Донбасі. Підрозділи російського спецназу та інших збройних формувань рф, російські військові «у відпустці» та військові зрадники захопили місцеві органи влади, поліцейські відділки, військові об'єкти України в окремих районах Донецької і Луганської областей України.

28 лютого 2014 року відбулося Засідання Ради Безпеки ООН на якому вперше було проінформовано членів цього єдиного міжнародного органу колективної безпеки про

початок збройної агресії РФ, яка відбулася на території Автономної Республіки Крим – території Незалежної України.

Станом на 1 березня 2014 року ситуація продовжувала загострюватися, зокрема рада федерації російської федерації приймає рішення про надання згоди президенту Росії на використання військових підрозділів в Україні. Засідання ради федерації стало підставою проведення 7124-го засідання Ради Безпеки ООН, на якому у відкритому засіданні Постійний представник України при ООН вже публічно оцінив дії Росії як акт агресії проти України. У своїх виступах позицію підтримали Члени Ради Безпеки ООН.

Досягнуті в подальшому за посередництва ОБСЄ, а також Німеччини і Франції Мінські домовленості та домовленості у «Нормандському форматі», з першого ж дня не виконувалися Росією, яка замість їх імплементації намагалася замінити процес мирного врегулювання та зусилля, спрямовані на те, щоб покласти край війні, наданням «особливого статусу» створеним нею квазідержавним утворенням.

Розпочавши збройну агресію проти України, Росія порушила фундаментальні норми й принципи міжнародного права, низку двосторонніх і багатосторонніх договорів та угод.

Починаючи з листопада 2021 року, російська федерація активно накопичувала війська на кордоні з Україною як зі свого боку, так і з боку Білорусі, запевняючи при цьому у відсутності будь-яких намірів атакувати Україну.

21 лютого 2022 року Росія офіційно «визнала» «державами» створені в окремих районах Донецької та Луганської областей України терористичні утворення «Луганська народна республіка» та «Донецька народна республіка».

24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції» під приводом здійснення так званої «демилітаризації та денацифікації України».

Після цього близько четвертої години ранку були здійснені ракетні удари по всій території України, а російські війська здійснили широкомасштабне вторгнення на територію нашої держави, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованого Кримського півострова.

1.2. Міжнародне законодавство

Україна та російська федерація є членами Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) з 24 жовтня 1945 року. Так, відповідно до частини першої статті 1 Статуту ООН Організація Об'єднаних Націй переслідує мету підтримувати міжнародний мир і безпеку і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання і усунення загрози миру і подавлення актів агресії чи інших порушень миру, проводити мирними засобами відповідно до принципів справедливості і міжнародного права налагодження чи дозвіл міжнародних спорів чи ситуацій, які можуть призвести до порушення миру.

Згідно з частиною другою статті 2 Статуту ООН всі члени Організації Об'єднаних Націй добросовісно виконують прийняті на себе за цим Статутом обов'язки, щоб забезпечити їм всім у загальному права і переваги, що випливають з належності до складу Членів Організації.

Відповідно до частини четвертої статті 2 Статуту ООН всі члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої країни, так і будь-яким іншим способом, несумісним з Цілями Організації Об'єднаних Націй.

Російська федерація є державою-агресором, яка розв'язала широкомасштабну війну (хоч і використовує натомість поняття «спеціальна військова операція») проти України у порушення своїх міжнародних зобов'язань, зокрема передбачених пунктом 4 статті 2 Статуту ООН. Дії РФ можна розцінити як злочин агресії у розумінні резолюції Генеральної асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974: «Агресією є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності або

політичної незалежності іншої держави, або будь-яким іншим чином, несумісним зі Статутом ООН, як це встановлено в даному визначенні.». У пункті 2 резолюції Генасамблеї ООН від 02.03.2022 встановлено факт агресії РФ, зокрема, зазначено, що Генеральна Асамблея «висловлює глибоке співчуття з приводу агресії, здійсненої РФ на території України у порушення пункту 4 статті 2 Статуту ООН».

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Територія України є неподільною та недоторканною.

Крім того, РФ порушила низку інших норм міжнародного права, зокрема :

- Підписаний та ратифікований 05 грудня 1994 Будапештський меморандум відповідно до якого взаємні на відмову України від ядерної зброї країни-підписанти (серед яких РФ) зобов'язуються утримуватися від загроз силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй;
- Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин між державами відповідно до Статуту ООН (резолюція Генеральної асамблеї ООН №2625 (XXV) від 21 грудня 1965 року);
- Декларація про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про захист їх незалежності та суверенітету (резолюція Генеральної асамблеї ООН №2131 (XX) від 21 грудня 1965 року);
- Декларація про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав (резолюція Генеральної асамблеї ООН №36/103 від 09 грудня 1981 року).

12 жовтня 2022 року Генеральна Асамблея ООН на поновленій 11-й Надзвичайній спеціальній сесії щодо агресії РФ проти України переважною більшістю голосів схвалила резолюцію A/RES/ES-11/4 «Територіальна цілісність України: захист принципів Статуту ООН». За резолюцію проголосували 143 держави-члени ООН, 35 країн утрималися, лише 5 проголосували проти (РФ, Білорусь, КНДР, Нікарагуа, Сирія). У резолюції підтверджується відданість суверенітету, незалежності, єдності та територіальній цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів, що поширюються на її територіальні води, а також міститься рішуча вимога до РФ негайно вивести всі військові сили з території України. Резолюція також містить такі важливі положення:

- визнання незаконності територіальних привласнень в результаті погрози силою або застосування сили;
- визнання факту, що перебування частин вищезгаданих українських регіонів під тимчасовим військовим контролем РФ є результатом агресії, у порушення суверенітету, політичної незалежності і територіальної цілісності України;
- вимога щодо негайного і безумовного скасування рішень РФ щодо статусу чотирьох областей України як несумісних з принципами Статуту ООН;

- підкреслення того, що будь-який політичний діалог та переговори мають відбуватися з дотриманням суверенітету і територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів і відповідно до принципів Статуту ООН;
- підтвердження вимоги до рф негайно, повністю і безумовно вивести усі свої військові сили з території України в межах її міжнародно визнаних кордонів.

Ухвалена резолюція ГА ООН стала важливою частиною міжнародного інструментарію для притягнення росії до відповідальності за її злочини проти Українського народу та формування міжнародної коаліції на підтримку України.

23 листопада 2022 року Європейський Парламент схвалив резолюцію 2022/2896(RSP) «Про визнання російської федерації державою-спонсором тероризму». За резолюцію проголосували 494 європарламентарі, 58 були проти, 44 утрималися. У резолюції підтверджується неухильна підтримка незалежності, суверенітету та територіальній цінності України в межах її міжнародно визнаних кордонів. Резолюція також містить такі важливі положення:

- Європарламент вимагає від рф виведення її збройних сил за межі міжнародно визнаних кордонів України та припинити всі військові дії, зокрема напади на житлові райони та цивільну інфраструктуру;
- Цілеспрямовані напади і звірства, здійснені рф проти цивільного населення України, руйнування цивільної інфраструктури прирівнюються до актів терору проти українського населення і становлять військові злочини;
- Європарламент підтверджує свою непохильну солідарність з народом України, який продовжує демонструвати мужність і стійкість в умовах загроз і нападів з 24 лютого 2022 та протягом останніх дев'яти років російської агресії;
- Європарламент закликає Європейський Союз вжити заходів щодо міжнародної ізоляції рф, в тому числі від членства в міжнародних організаціях та органах, таких як Рада Безпеки ООН.

Ухвалена резолюція вказує на визнання європейським співтовариством триваючої збройної агресії рф, яка почалась ще в 2014 та визнання злочинних дій вчинених рф проти державного суверенітету України та її мирного населення.

За результатами зібраної інформації та доказів, які отримані від державних та правоохоронних органів, на підставі статті 5 Закону України «Про санкції» встановлено, що Ротенберг А.Р., Ротенберг І.А., Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А. мають безпосереднє відношення до політичної еліти рф, в спектрі відповідальності якої знаходиться збройний конфлікт в Україні з 2014 року та повномасштабне вторгнення в Україну з 24.02.2022. В свою чергу, Відповідачі є підконтрольними режиму рф і беруть безпосередню участь у спонсоруванні рішень та дій держави-агресора, забезпечення її діяльності, пов'язаної зі збройною агресією проти України. Ці дії відповідачів є не лише загрозою для України, а й без перебільшення, загрозою всьому світовому порядку і демократичним устоям міжнародного співтовариства.

Також, Резолюцією Європарламенту від 23 листопада 2022 року про визнання російської федерації державою-спонсором тероризму (2022/2896(RSP)) констатовано, зокрема що:

- з 2014 року, і зокрема після 24 лютого 2022 року, коли Росія поновила незаконну, неспровоковану та невиправдану загарбницьку війну проти України, її збройні сили здійснювали невибіркові удари по житловим районам та цивільній інфраструктурі, вбили тисячі українських цивільних осіб і здійснили терористичні акти по всій країні, спрямовані проти різних елементів цивільної інфраструктури, як-от житлові райони, школи, лікарні, залізничні станції, театри, а також мережі водопостачання та електричні мережі; оскільки ці жорстокі та нелюдські діяння призводять до загибелі людей, страждань, руйнувань та переміщення осіб;

- російська федерація продовжує наполегливо порушувати принципи Статуту ООН, вчиняючи акти агресії проти суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України, а також відверто та грубо порушуючи міжнародне гуманітарне право, серед іншого навмисно завдаючи ударів по цивільних

Тобто Відповідачі - Ротенберг А.Р., Ротенберг І.А., Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А. добре усвідомлювали застосування до них санкцій, оскільки свідомо, добровільно підтримують з 2014 року незаконну, неспровоковану та невиправдану загарбницьку війну проти України.

1.3. Щодо причетності та підтримки відповідачами дій, спрямованих на терористичну діяльність

Так, 22 травня 2022 року було прийнято Закон України «Про заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України з боку російської федерації як держави-терориста, символіки, яка використовується збройними та іншими воєнними формуваннями російської федерації у війні проти України», який набрав чинності 12 червня 2022 року Відповідно до положень частини 1 статті 1 вказаного Закону:

- держава-терорист – держава, яка відкрито, з використанням власних збройних сил, інших збройних формувань, або приховано, з використанням збройних формувань, що діють від імені та (або) в інтересах такої держави, вчиняє терористичні акти, акти міжнародного тероризму;

- пропаганда російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України – поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та (або) представників, які відкрито або приховано діють від імені російської федерації на території України або з територій інших держав проти України; публічне заперечення, у тому числі через засоби масової інформації або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України; публічне використання символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну, використання, створення, поширення продукції, що містить таку символіку, в Україні та (або) за кордоном.

російська федерація є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах (ч. 1 ст. 2 Закону).

Окрім цього, вказаним Законом доповнено наданий в Законі України «Про боротьбу з тероризмом» термін «терористична діяльність», зокрема пропагандою російського неонацистського тоталітарного режиму. Так, відповідно до вимог статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» тероризм – суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей; терористична діяльність – діяльність, яка охоплює:

- планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів;
- підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях;

- організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах;
- вербування, озброєння, підготовку та використання терористів;
- пропаганду і поширення ідеології тероризму;
- пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України;
- проходження навчання тероризму;
- виїзд з України та в'їзд в Україну з терористичною метою;
- фінансування та інше сприяння тероризму.

Отже, Україною на законодавчому рівні визнано російську федерацію державою-терористом, що вчиняє геноцид Українського народу, масові вбивства, міжнародні злочини в Україні, запроваджено заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України, використовувати латинські літери «Z», «V», а також офіційну символіку та емблеми збройних сил російської федерації та її органів на будь-яких рекламних, транспортних засобах, друкованих матеріалах, одязі, у місцях проведення масових заходів, в матеріалах будь-якої агітації, рекламі, ЗМІ, Інтернеті, соцмережах, творах (крім із засудженням цього режиму).

Починаючи з 24 лютого 2022 року балістичні та крилаті ракети, дрони, камікадзе рф майже щодня обстрілюють населені пункти України, цілеспрямовано завдаючи значної руйнації цивільній інфраструктурі, зокрема з метою залишення цивільного населення України без електричної енергії, засобів зв'язку, водо та теплопостачання тощо. Ця обставина є загальновідомим фактом, широко освітленим у ЗМІ і не потребує доказуванню у силу частини 3 статті 78 КАС України.

Крім того, після повномасштабного вторгнення рф в Україну, росію визнано країною-терористом законодавчими органами як окремих країн, так і об'єднаннями держав, зокрема, Європейського Парламенту. При цьому, хоча в кожному окремому випадку по-різному вжито сам термін тероризм (росія – держава-терорист, росія – спонсор тероризму, режим росії – терористичний), однак фактично все зводиться до визначення, яке закріплено в згаданому вище Законі України «Про заборону пропаганди російського неонацистського тоталітарного режиму, акту агресії проти України з боку російської федерації як держави-терориста, символіки, яка використовується збройними та іншими воєнними формуваннями російської федерації у війні проти України», а саме визнання російської федерації державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення.

Окрім цього, варто зазначити, що 10 травня 2022 року в сенаті Сполучених Штатів Америки зареєстровано резолюцію, що визнає російську федерацію державою-спонсором тероризму. У резолюції йдеться про те, що Сенат вважає дії уряду росії за головування путіна в.в. актами тероризму і закликає держсекретаря США визнати росію державою, яка спонсорує тероризм.

Водночас, 10 травня 2022 року Сейм Литви одноголосно ухвалив резолюцію, якою визнав росію державою, яка підтримує та здійснює тероризм, а війну росії проти України – геноцидом української нації.

11 серпня 2022 року послы (депутати) Сейму Латвії ухвалили заяву, у якій оголосили росію державою-спонсором тероризму і назвали її дії в Україні «цілеспрямованим геноцидом проти українського народу». Отже, Латвійський парламент офіційно визнав тероризмом насильницькі дії російської федерації проти цивільних осіб України та інших країн, а саму росію – країною, що підтримує тероризм. Латвійський Сейм зазначив, що сили російської федерації цілеспрямовано атакують цивільних в

Україні, використовуючи страждання та залякування як інструмент у спробі деморалізувати український народ і військових, паралізувати дієздатність держави, щоб окупувати Україну. Політики зазначають, що для досягнення політичних цілей російська федерація використовує насильство.

12 жовтня 2022 року Генасамблея Організації Об'єднаних Націй засудила спробу анексії росією територій України та ухвалила резолюцію щодо територіальної цілісності України попри намагання Росії заблокувати цей процес. При цьому, як зазначив уповноважений Верховної Ради України з прав людини, 143 країни зі 193 проголосували «за», 5 – «проти» (Білорусь, Північна Корея, Нікарагуа, Сирія та Росія), а ще 35 – «утримались».

Надалі, 13 жовтня 2022 року, Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію про визнання росії терористичним режимом.

Варто зазначити, що у міжнародному праві такий термін, як держава-терорист – відсутній (на відміну від українського, про що зазначено вище), а тому згаданим рішенням (резолюцією) Парламентською асамблеєю Ради Європи росію названо не державою-терористом, а державою, режим якої є терористичним. Однак, фактично в резолюції є заклик державам-членам Ради Європи визнати поточний російський політичний режим терористичним і затаврувати його як такий. А також важлива частина цього рішення – це заклик забезпечити всеохоплюючу систему відповідальності російської федерації з точки зору порушення російською федерацією вимог і норм міжнародного права і забезпечити заповнення прогалин у цій відповідальності, зокрема шляхом створення спеціального трибуналу, який буде працювати над злочинами агресії проти України. По-друге, інша частина передбачає створення всеохоплюючої системи компенсації – компенсаційного механізму, який буде якраз обійматися питаннями другої, тобто некримінальної, частини відповідальності, яка стосується акту агресії російської федерації проти України.

Також 18 жовтня 2022 року парламент Естонії (Рійгіког) визнав росію державою-спонсором тероризму та назвав росію «найбільшою загрозою миру як у Європі, так і в усьому світі». Депутати 88 голосами (із загальної кількості в 101) ухвалили документ із засудженням анексії території України та оголошенням російського режиму терористичним.

26 жовтня 2022 року Сенатом Польщі прийнято резолюцію, якою визнано владу російської федерації терористичним режимом». При цьому, за таку резолюцію проголосували всі присутні польські сенатори. Згідно вказаної резолюції констатовано, що

«російські загарбники тероризують жителів українських міст, бомбардуючи цивільні об'єкти: дитячі садки, школи, театри та житлові масиви. Бандити в російській формі катують і вбивають військовополонених і мирних жителів окупованих територій. Викрадають українських дітей. Депортують, переселяють і відправляють українських громадян у віддалені райони росії».

Крім того, Сенат Республіки Польща рішуче засудив російську агресію і закликав всі країни, які виступають за мир, демократію та права людини, визнати уряд російської федерації терористичним режимом.

Аналогічну резолюцію 15 листопада 2022 року прийнято Нижньою палатою парламенту Чехії. У резолюції засуджується напад Росії на Україну, зокрема удари по об'єктах енергетичної інфраструктури, і не визнаються результати референдумів, на підставі яких російська влада анексувала частину української території. Окрім цього, депутати парламенту Чехії підтримали ініціативу створити спеціальний міжнародний трибунал для судового переслідування за злочини під час війни та провести розслідування Міжнародного кримінального суду.

Щодо створення спеціального міжнародного трибуналу у зв'язку із терористичними діями росії також висловився Північноатлантичний альянс (далі –

НАТО). Так, 21 листопада 2022 року Парламентська асамблея НАТО ухвалила резолюцію, у якій закликала створити спеціальний Міжнародний трибунал щодо агресії російської федерації, а також визнала останню державою-терористом. Варто зазначити, що всі 30 країн НАТО підтримали пропозиції української делегації.

Водночас, 23 листопада 2022 року Європейський парламент також визнав росію державою-спонсором тероризму. Відповідну резолюцію підтримали 575 європейських парламентарів, 8 були проти, 24 утрималися. Згідно з вказаною резолюцією Європарламент рішуче засуджує воєнні злочини та акти терору проти цивільного населення, що здійснені російською федерацією та її поплічниками з метою досягнення руйнівних політичних цілей в Україні та на території інших країн, та визнає росію як державу, що спонсорує тероризм, а також як державу, що використовує терористичні засоби. Європарламентарі, окрім іншого, висловили солідарність з народом України та іншими жертвами російської агресії, а також наголосили на необхідності притягнення до відповідальності тих держав, недержавних гравців та окремих осіб, які підтримують та роблять можливою збройну агресію росії, а також посилюють її військові потужності. Водночас, депутати Європейського парламенту закликали Єврокомісію та країни-члени поєднати зусилля для створення широкого міжнародного «компенсаційного механізму», який має включати створення міжнародного реєстру завданої шкоди та механізми взаємодії із українською владою у цих справах.

З цього приводу вважаємо за необхідне констатувати, що саме ці положення резолюції Європарламенту від 23 листопада 2022 року співвідносяться із положеннями Закону України «Про санкції», зокрема щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнення в дохід держави активів, які належать відповідним особам – у даному випадку відповідачам Ротенбергу А.Р., Ротенбергу І.Р., Пономаренко О.А. та Скоробогатько О.І., а також третім особам, щодо яких (активів) відповідачами прямо, та опосередковано вчиняються дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, оскільки Відповідачі у справі сприяли та продовжують сприяти завданню істотної шкоди національній безпеці України, яка підтверджується фактом підтримки Ротенбергом А.Р., Ротенбергом І.Р., Пономаренко О.А. та Скоробогатько О.І. державної політики російської федерації, матеріально-технічним забезпеченням збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, оскільки російська федерація вчиняє відкриту збройну агресію проти України, що призвело до захоплення частини території України, руйнуванню населених пунктів, промислової та цивільної інфраструктури, людських втрат.

1.4. Національне законодавство та санкційна політика

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Водночас, згідно із положеннями статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Попри вимоги Основного Закону України з 2014 року російською федерацією було порушено суверенітет та територіальну цілісність України, внаслідок чого частина території України була окупована військовими угрупованнями рф.

Верховна Рада України 14 серпня 2014 року, з метою забезпечення створення механізму невідкладного та ефективного реагування на наявні і потенційні загрози національним інтересам і національній безпеці України, включаючи ворожі дії, збройний напад інших держав чи недержавних утворень, завдання шкоди життю та здоров'ю

населенню, захоплення заручників, експропріацію власності на території України, завдання майнових втрат та створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод (відповідно до пояснювальної записки до законопроекту № 1644-VII від 14.08.2014), прийняла Закон України «Про санкції» від 14.08.2014 № 1644-VII, який набрав чинності 12.09.2014 (далі ЗУ «Про санкції»).

Відповідно до преамбули Закон України «Про санкції» був прийнятий, виходячи з положень Конституції України, Декларації про державний суверенітет України та загальноєвропейських міжнародних норм і правил, констатує, що пріоритетами національних інтересів України є, зокрема, гарантування конституційних прав і свобод людини і громадянина, захист державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності державних кордонів, недопущення втручання у внутрішні справи України, розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами світу в інтересах України, заявляючи, що пряме або опосередковане втручання у внутрішні і зовнішні справи України під будь-яким приводом є неприпустимим, усвідомлюючи потребу невідкладного та ефективного реагування на наявні і потенційні загрози національним інтересам і національній безпеці України, включаючи ворожі дії, збройний напад інших держав чи недержавних утворень, завдання шкоди життю та здоров'ю населення, захоплення заручників, експропріацію власності держави, фізичних та юридичних осіб, завдання майнових втрат та створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

Приписами статті 1 Закон України «Про санкції» передбачено, що з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі – санкції). Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Відповідно до статті 2 Закон України «Про санкції» правову основу застосування санкцій становлять Конституція України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, закони України, нормативні акти Президента України, Кабінету Міністрів України, рішення Ради національної безпеки та оборони України, відповідні принципи та норми міжнародного права.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022 № 2257-IX, який набрав чинності 24.05.2022 (далі – Закон № 2257-IX), внесені зміни до Закону України «Про санкції» та доданий новий вид санкції «стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тождісні за змістом здійсненню права розпорядження ними» (пункт 1¹ частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»).

Санкція, передбачена пунктом 1¹ частини 1 статті 4 вказаного Закону має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (зокрема шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (зокрема шляхом фінансування та/або здійснення дій щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, зокрема до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності російської

федерації та її резидентів» (частина 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції»).

Крім того, застосування такого виду санкції спрямоване на сприяння зупиненню агресивних дій російської федерації (далі – росія або рф) та припинення підтримки її нинішнього політичного режиму і прихильників режиму для продовження збройної агресії; здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих Україні та її народу, за рахунок коштів, отриманих від стягнутих активів в дохід держави, та запобігання подальшому сприянню та підтримці «воєнних операцій» росії і порушенню нею норм міжнародного права шляхом встановлення конкретних і невідворотних наслідків таких дій – втрати власних активів; запобігання вчиненню росією на території України воєнних злочинів, злочинів проти людяності та масштабності руйнування цивільної інфраструктури; укріпленню фінансово-економічного підґрунтя, обороноздатності Української держави та компенсації шкоди жертвам злочинів росії, сприятимуть сатисфакції громадян (компенсація шкоди) та державі (через укріплення її фінансово-економічного підґрунтя).

Статтею 64 Основного Закону України встановлено, що в умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень.

Відповідно до частини другої статті 102 Конституції України Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Водночас згідно із частиною третьою статті 106 Основного Закону України Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України.

24 лютого 2022 року розпочалася повномасштабна збройна агресія та вторгнення російської федерації (далі – «рф») на територію України, у зв'язку з чим відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану» в Україні запроваджено воєнний стан.

Станом на дату подання цієї позовної заяви в Україні триває правовий режим воєнного стану.

Згідно з пунктом 3 вказаного Указу Президента у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30–34, 38, 39, 41–44, 53 Конституції України.

Застосування цього виду санкції є винятковим заходом, який діє в умовах правового режиму воєнного стану та може бути застосований лише щодо осіб, на яких накладено санкцію у виді блокування активів за рішеннями Ради національної безпеки і оборони України (далі – РНБО), та це рішення РНБО повинно бути прийняте після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» (тобто після 24 травня 2022 року).

Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 3 Закону України «Про санкції» підставами для застосування санкцій є:

- 1) дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод;
- 2) резолюції Генеральної Асамблеї та Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй;

- 3) рішення та регламенти Ради Європейського Союзу;
- 4) факти порушень Загальної декларації прав людини, Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Пунктом 2 частини першої статті 5 ЗУ «Про санкції» заява щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, подається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, до суду в порядку, визначеному статтею 5¹ цього Закону.

Так, керуючись пунктом 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228, Міністерство юстиції України (далі – Мін'юст) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мін'юст є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції відповідно до ЗУ «Про санкції».

2. Підстави застосування санкції «стягнення»

2.1. Рішення РНБО

Згідно з частиною першою статті 5¹ ЗУ «Про санкції» санкція, передбачена пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сирняли (в тому числі шляхом фінансування та/або здійснення дій щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності російської федерації та її резидентів».

Рішенням РНБО від 19 жовтня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 19 жовтня 2022 року № 726/2022) відносно:

- **Пономаренка Олександра Анатолійовича** (Пономаренко Александр Анатольевич, Ponomarenko Alexander), р.н., громадянина російської федерації та Республіки Кіпр, ідентифікаційний номер платника податків – . Російський олігарх, голова правління акціонерного товариства «Міжнародний аеропорт Шереметьєво» застосовано ряд санкцій, у тому числі санкцію у виді блокування активів.

Також, Рішенням РНБО від 19 жовтня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 19.10.2022 № 727/2022) відносно:

- **Ротенберга Аркадія Романовича** (Ротенберг Аркадий Романович, Rotenberg Arkadii), р.н., громадянина російської федерації, ідентифікаційний номер платника податків –

- **Ротенберга Ігоря Аркадійовича** (Ротенберг Игорь Аркадьевич, Rotenberg Igor), р.н., громадянина російської федерації, ідентифікаційний номер платника податків –

- **Скоробогатка Олександра Івановича** (Скоробогатко Александр Иванович, Skorobogatko Aleksandr), р.н., громадянина російської федерації, ідентифікаційний номер платника податків –

застосовано ряд санкцій, у тому числі санкцію у виді блокування активів.

Крім того, додатково звертаємо увагу суду на те, що до Відповідачів починаючи з

2018 року зі сторони України були застосовані санкції, так:

Рішенням РНБО від 02 травня 2018 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 14 травня 2018 року № 126/2018) відносно:

- Скоробогатька Олександра Івановича (Скоробогатько Александр Иванович),
з.н., громадянина російської федерації,
 - Ротенберга Ігоря Аркадійовича (Ротенберг Игорь Аркадьевич), р.н.,
громадянина російської федерації;
- застосовано ряд санкцій, у тому числі санкцію у виді блокування активів.

Рішенням РНБО від 21 червня 2018 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 21 червня 2018 року № 176/2018) відносно:

- Ротенберга Ігоря Аркадійовича (Ротенберг Игорь Аркадьевич), р.н.,
громадянина російської федерації - застосовано ряд санкцій, у тому числі санкцію у виді блокування активів.
- Ротенберга Аркадія Романовича (Ротенберг Аркадий Романович), р.н.,
громадянина російської федерації - застосовано санкції у виді: відмови в наданні та скасуванні від резидентів іноземних держав, застосування інших заборон в'їзду на територію України; запобігання виведенню капіталів за межі України.
- Ротенберг Лілії Аркадіївни (Ротенберг Лилия Аркадьевна), р.н., громадянки
російської федерації - застосовано санкції у виді: відмови в наданні та скасуванні від резидентів іноземних держав, застосування інших заборон в'їзду на територію України; запобігання виведенню капіталів за межі України.
- Скоробогатька Олександра Івановича (Скоробогатько Александр Иванович),
р.н., громадянина російської федерації - застосовано ряд санкцій, у тому числі
санкцію у виді блокування активів.

Також, Рішенням РНБО від 18 червня 2021 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 24 червня 2021 року № 226/2021) відносно:

- Ротенберг Лілії Аркадіївни (Ротенберг Лилия Аркадьевна), р.н., громадянки
російської федерації - застосовано санкції у виді: відмови в наданні та скасуванні від резидентів іноземних держав, застосування інших заборон в'їзду на територію України; запобігання виведенню капіталів за межі України.

Рішенням РНБО від 19 жовтня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 19 жовтня 2022 року № 726/2022) відносно:

- Ротенберг Лілії Аркадіївни (Ротенберг Лилия Аркадьевна, Rotenberg Liliya),
р.н., громадянки російської федерації;
- Акціонерного товариства "Тульський патронний завод" (Акционерное общество "Тульский патронный завод"). Відомості згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб Російської Федерації: основний державний реєстраційний номер – 1027100507268, ідентифікаційний номер платника податків – 7105008338. Місцезнаходження юридичної особи – 300004, Російська Федерація, Тульська область, м. Тула, вул. Марата, буд. 47-б;
застосовано санкцію у вигляді блокування активів.

Рішенням РНБО від 19 жовтня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 19 жовтня 2022 року № 726/2022) відносно:

- Пономаренка Микити Олександровича (Пономаренко Никита Александрович,
Ponomarenko Nikita), р.н., громадянина російської федерації, ідентифікаційний

номер платника податків –
активів.

застосовано санкцію у вигляді блокування

2.2. Міжнародні санкції

Країнами світу застосовано також економічні персональні санкції відносно відповідачів, в тому числі, у зв'язку із підриванням територіальної цілісності України.

Так, Ротенберг Аркадій Романович внесений до санкційних списків низки інших країн, зокрема:

- Швейцарії від 27 серпня 2014 року (чинна редакція консолідованого списку від 15 лютого 2023 року

https://www.seco.admin.ch/seco/de/home/Aussenwirtschaftspolitik_Wirtschaftliche_Zusammenarbeit/Wirtschaftsbeziehungen/exportkontrollen-und-sanktionen/sanktionen-embargos/sanktionsmassnahmen/massnahmen-zur-vermeidung-der-umgehung-internationaler-sanktionen.html);

- Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії від 16 вересня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 28 лютого 2023 року, за посиланням: <https://www.gov.uk/government/publications/financial-sanctions-ukraine-sovereignty-and-territorial-integrity>);

- Канади від 28 квітня 2014 року, за посиланням: <https://gazette.gc.ca/rp-pr/p2/2014/2014-05-07/html/sor-dors98-eng.html>;

- США від 20 березня 2014, оновлено 03 березня 2022 року, за посиланням: <https://home.treasury.gov/policy-issues/financial-sanctions/recent-actions/20220303>;

- Австралії від 24 червня 2020 (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.dfat.gov.au/international-relations/security/sanctions/consolidated-list>);

- Японії від 03 березня 2022 року https://www.meti.go.jp/policy/external_economy/trade_control/01_seido/04_seisai/downloadCrimea/20220303press_russia.pdf (в списку за № 96);

- Нової Зеландії від 05 квітня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.mfat.govt.nz/en/countries-and-regions/europe/ukraine/russian-invasion-of-ukraine/sanctions>);

- ЄС від 30 липня 2014 року, за посиланням: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220721>;

Одними із підстав застосування санкції є те, що:

- А. Ротенберг є колишнім власником компанії «Стройгазмонтаж», яка отримала державний контракт на будівництво керченського мосту з росії до незаконно анексованої Автономної «Республіки Крим», таким чином зміцнюючи її інтеграцію в російську федерацію, що, у свою чергу, ще більше підриває територіальну цілісність України.

- Він є головою ради директорів видавництва «Просвещение», яке, зокрема, реалізувало проект «Дітям росії: Адреса – Крим», піар-кампанію, спрямовану на те, щоб переконати кримських дітей, що вони тепер є громадянами росії. в росії, і таким чином підтримує політику російського уряду щодо інтеграції Криму до росії.

Ротенберг Ігор Аркадійович внесений до санкційних списків низки інших країн, зокрема:

- Швейцарії від 13 квітня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 15 лютого 2023 року

https://www.seco.admin.ch/seco/de/home/Aussenwirtschaftspolitik_Wirtschaftliche_Zusammenarbeit/Wirtschaftsbeziehungen/exportkontrollen-und-sanktionen/sanktionen-

embargos/sanktionsmassnahmen/massnahmen-zur-vermeidung-der-umgehung-internationaler-sanktionen.html);

- **Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії** від 22 лютого 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 28 лютого 2023 року, за посиланням: <https://www.gov.uk/government/publications/financial-sanctions-ukraine-sovereignty-and-territorial-integrity>);

- **Канади** від 15 березня 2019 року, за посиланням: <https://gazette.gc.ca/rp-pr/p2/2019/2019-04-03/html/sor-dors71-eng.html>;

- **США** від 06 квітня 2018 за посиланням: <https://home.treasury.gov/policy-issues/financial-sanctions/recent-actions/20180406>;

- **Австралії** від 26 лютого 2022 (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.dfat.gov.au/international-relations/security/sanctions/consolidated-list>);

- **Японії** від 08 березня 2022 року https://www.meti.go.jp/policy/external_economy/trade_control/01_seido/04_seisai/downloadCrimea/20220308press_russia.pdf (в списку за № 35);

- **Нової Зеландії** від 18 березня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.mfat.govt.nz/en/countries-and-regions/europe/ukraine/russian-invasion-of-ukraine/sanctions>);

- **ЄС** від 08 квітня 2022 року за посиланням: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L.2022.110.01.0055.01.ENG&toc=OJ%3AL%3A2022%3A110%3ATOC>.

Додатково просимо суд врахувати те, що Ротенберг Лілія Аркадіївна внесена до санкційних списків низки інших країн, зокрема:

- **США** від 03 березня 2022 року за посиланням: <https://home.treasury.gov/policy-issues/financial-sanctions/recent-actions/20220303>;

- **Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії** від 15 березня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 28 лютого 2023 року, за посиланням: <https://www.gov.uk/government/publications/financial-sanctions-ukraine-sovereignty-and-territorial-integrity>);

- **Канади** від 24 лютого 2022 року, за посиланням: <https://gazette.gc.ca/rp-pr/p2/2022/2022-03-16/html/sor-dors29-eng.html>;

- **Японії** від 25 березня 2022 року https://www.meti.go.jp/policy/external_economy/trade_control/01_seido/04_seisai/downloadCrimea/20220325press_russia.pdf (в списку за № 97);

- **Нової Зеландії** від 05 квітня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.mfat.govt.nz/en/countries-and-regions/europe/ukraine/russian-invasion-of-ukraine/sanctions>);

- **Австралії** від 14 березня 2022 (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.dfat.gov.au/international-relations/security/sanctions/consolidated-list>).

До Пономаренка Олександра Анатолійовича також були застосовані міжнародні санкції:

- **ЄС** від 28 лютого 2022 року <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20221020>

- **США** від 02 серпня 2022 року <https://home.treasury.gov/policy-issues/financial-sanctions/recent-actions/20220802>

- **Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії** від 15 березня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 28 лютого 2023 року

<https://www.gov.uk/government/publications/financial-sanctions-ukraine-sovereignty-and-territorial-integrity>)

- Канади від 19 квітня 2022 року https://www.international.gc.ca/world-monde/issues_development-enjeux_developpement/response_conflict-reponse_conflits/crisis-crisis/ukraine-sanctions.aspx?lang=eng

- Швейцарії від 04 березня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 15 лютого 2023 року https://www.seco.admin.ch/seco/de/home/Aussenwirtschaftspolitik_Wirtschaftliche_Zusammenarbeit/Wirtschaftsbeziehungen/exportkontrollen-und-sanktionen/sanktionen-embargos/sanktionsmassnahmen/massnahmen-zur-vermeidung-der-umgehung-internationaler-sanktionen.html)

- Австралії від 14 березня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.dfat.gov.au/international-relations/security/sanctions/consolidated-list>)

- Нової Зеландії від 05 квітня 2022 року (чинна редакція консолідованого списку від 24 лютого 2023 року <https://www.mfat.govt.nz/en/countries-and-regions/europe/ukraine/russian-invasion-of-ukraine/sanctions>)

- Японії від 27 січня 2023 року https://www.meti.go.jp/policy/external_economy/trade_control/01_seido/04_seisai/downloadCrima/20230127press_russia.pdf (в списку за № 643);

2.3. Щодо підстав застосування санкції передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції»

Положеннями частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції» визначено виключний перелік підстав застосування санкції *передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції»*. Так, відповідно до абзацу 1 частини 1 згаданої статті визначено, що санкція, передбачена пунктом 1¹ частини 1 статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

Абзацом 4 згаданої частини визначені підстави застосування конфіскації активів, серед яких є:

1) завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом: взяття участі у державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні заходів, пов'язаних із прийняттям рішення про початок збройної агресії проти України; взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України (підпункти «г», «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції»);

2) суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом надання державі-агресору у користування території, цивільної або військової інфраструктури (шляхів сполучень, військових та цивільних аеродромів тощо), приміщень і територій для розміщення збройних формувань та техніки (казарм, гуртожитків, військових полігонів, баз, центрів бойової підготовки, таборів тощо), цивільної, військової чи спеціальної техніки, іншого рухомого або нерухомого майна; постачання/надання, зберігання зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової чи спеціальної техніки, інших засобів та знарядь здійснення збройної

агресії проти України, забезпечення ремонту таких засобів і знарядь (абзаци «2» та «4» підпункт «а» пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції»).

Підставами застосування санкцій, у виді блокування активів фізичних та юридичних осіб, є дії фізичної та юридичної особи, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності ЗУ «Про санкції» у 2014 році. Норма у цій частині діяла з 12 вересня 2014 року, що свідчить про те, що Відповідачі мали бути обізнаним, що у випадку вчинення вищезазначених дій відносно них можуть бути запроваджені санкції з боку держави України.

Крім цього, просимо суд врахувати той факт, що до Відповідачів ще раніше застосовувалися міжнародні санкції які вони обходять різними шляхами, про що встановлено іншими країнами світу.

Отже для встановлення підстав застосування санкції «стягнення», передбаченої пунктом 1¹ частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», просимо суд звернути увагу на зазначені нижче в позовній заяві фактичні обставини.

3. Описова частина позовної заяви. Фактичні обставини справи.

Статтею 5 ЗУ «Про санкції» встановлено, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, вживає заходів щодо виявлення та розшуку активів фізичних та юридичних осіб, зазначених у відповідних рішеннях Ради національної безпеки і оборони України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, має право залучати до виявлення та розшуку таких активів інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Ці органи забезпечують сприяння центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, у виявленні та розшуку відповідних активів у межах прав та можливостей, наданих їм законодавством, яке регулює статус та організацію їхньої діяльності.

3.1. Відповідачі

Громадянин рф Ротенберг Аркадій Романович, року народження є відомим російським бізнесменом, який має тісні особисті зв'язки з президентом рф путіним. Діяльність його компаній пов'язана з будівництвом готелів, мостів, доріг, стягнення плати за їх використання, банківською справою, аеропортами та портами, бурінням свердловин та виробництвом патронів, які з 2014 року почали вбивати українських громадян та військових на Донбасі та надалі по всій території України.

З березня 2014 року Ротенберг через його компанії отримали державні контракти на загальну суму понад 7 мільярдів доларів. У 2015 році компанії Ротенбергу очолили щорічний список отриманих державних контрактів за найбільшою вартістю після того, як отримав контракти на суму 555 мільярдів рублів від російського уряду. Багато з цих контрактів було укладено без офіційних конкурентних процесів. 30 січня 2015 року прем'єр-міністр дмитро медведев підписав указ, згідно з яким компанія Ротенберга "Стройгазмонтаж" отримала державний контракт на будівництво Керченського мосту з росії в незаконно анексовану Автономну Республіку Крим.

Ротенберг, завдяки тому, що є довіреною особою та особою, що наближена до найближнього оточення путіна в.в. через свою компанію "Стойгазмонтаж" отримав

стратегічно важливий для рф державний контракт на будівництво Керченського мосту з росії до незаконно анексованої Автономної Республіки Крим, таким чином зміцнюючи її інтеграцію в російську федерацію, що у свою чергу, ще більше підриває територіальну цілісність України. Так само в січні 2017 року «Стройгазмонтаж» отримав державний контракт на 17 мільярдів рублів на будівництво залізничної гілки Керченського мосту, що знову підриває територіальну цілісність України.

путін в.в. разом з А.Р. Ротенбергом здійснили спільний проєкт і відкрили міст між материковою частиною росії та Кримом, посиливши контроль рф над окупованим півостровом, який москва анексувала в 2014 році. Так, в 2018 році будівництво Керченського мосту було закінчено, за участь у будівництві якого в березні 2020 року Ротенберг А.Р. був нагороджений державним орденом «герой праці російської федерації».

Крім того, Ротенберг А.Р. перебував на посаді голови ради директорів видавництва «Просвещение», яке, зокрема, реалізувало проєкт «Дітям Росії: Адреса – Крим», піар-кампанію якої було спрямовано на те, щоб переконати кримських дітей, що вони тепер є громадянами росії.

Про це також зазначається країнами світу як основну з підстав застосування санкції до Ротенберга Аркадія Романовича, зокрема – Швейцарія (https://www.seco.admin.ch/seco/de/home/Aussenwirtschaftspolitik_Wirtschaftliche_Zusammenarbeit/Wirtschaftsbeziehungen/exportkontrollen-und-sanktionen/sanktionen-embargos/sanktionsmassnahmen/massnahmen-zur-vermeidung-der-umgehung-internationaler-sanktionen.html), ЄС (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220721>), Австралія (<https://www.dfat.gov.au/international-relations/security/sanctions/consolidated-list>), як підстави застосування санкцій до підтримка політики російського уряду щодо інтеграції Криму до рф.

Крім того, отриманою відповіддю на запит Мін'юсту від 27.10.2022 №99485 Офісу Генерального прокурора (далі ОГП) №10/1/1-2944вих-23 від 12.01.2023 надано протокол огляду сайту від 06 грудня 2022 року, який складений в рамках кримінального провадження №4202200000000480. Відповідно до вказаного протоколу встановлено, що процес будівництва мостового переходу через Керченську протоку здійснюється підрядниками ПАТ «Мостотрест» та ТОВ «СГМ», що належать Аркадію Ротенбергу та що внаслідок цих дій вказані суб'єкти господарювання потрапили під санкції США.

Також встановлено, що серед інших проєктів ПАТ «Мостотрест» реалізував будівництво і обслуговування т.зв. Кримського мосту (мостового переходу з Таманського півострова до території тимчасово окупованої АР Крим). В розділі «Власники і керівництво» вказується, що 94,2% «Мостотрест» належить АТ «ГФК-Фінанс», що в свою чергу належить ТОВ «Стройпроектхолдинг» Аркадія Ротенберга та в свою чергу, в раду директорів серед інших входить Спиридов Алексей Евгеньевич (є підконтрольною особою Ротенберга А.Р.). Основним акціонером є АТ «ГФК-Фінанс», яке підконтрольне Ротенбергу А.Р., оскільки до Ради директорів вказаної компанії входить Спиридов Алексій Евгеньевич.

Згідно виписки з офіційного сайту федеральної податкової служби рф щодо ТОВ «Стройпроектхолдинг», генеральним директором вказаного підприємства є Спиридов Алексей Евгеньевич, а засновником є громадянин рф Ротенберг А.Р. та зазначається, що правонаступником АТ «ГФК-Фінанс», що підтверджує факт впливу Ротенберга А.Р. на ТОВ «Мостотест» через Спиридонова А.Е.

Крім того, на офіційній сторінці президента рф, у розділі «відкриття автодорожньої частини Кримського моста», подія 15 травня 2018 року. Серед інших фото, є такі, де путін в.в. присуиній на відкритті т.зв. «Кримського мосту» поруч з Ротенбергом А.Р., якого (на сторінці) підписують як «Голова ради директорів ТОВ «Стройгазмонтаж».

За результатами проведеного огляду встановлено, що російський олігарх, близький товариш путіна в.в. – Ротенберг А.Р. фактично продовжує контролювати т.зв. «Кримський міст». За дії, спрямовані на руйнування суверенітету та територіальної цілісності України Ротенберг А.Р. неодноразово потрапляв під санкції України та інших держав. Його компанії будували вказаний об'єкт та обслуговують його на даний час, що свідчить про продовження підтримки політики країни-агресора.

Громадянин рф Ротенберг Ігор Аркадійович, _____ року народження, відомий російський бізнесмен, який має тісні родинні зв'язки з президентом путіним. Ігор Ротенберг – голова ради директорів Національних телематичних систем (НТС). НТС веде бізнес у транспортному секторі, який має стратегічне значення для уряду росії, тому через свою роль голови ради директорів НТС Ігор Ротенберг підтримує уряд росії. Ігор Ротенберг також є акціонером стратегічної компанії РТ-Інвест Транспортні Системи (РТІТС).

Акціонерне товариство «Тульський патронний завод» це багатопрофільне машинобудівне підприємство, одне з провідних установ оборонно-промислового комплексу російської федерації та один з головних російських виробників боєприпасів для стрілецького озброєння військового та цивільного призначення. Співвласником АТ «Тульський патронний завод» є, зокрема, Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А., які несуть пряму відповідальність за підтримку дій, що підривають та загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України. Вказане підтверджується відповіддю з ОГП за №10/1/1-2944вих-23 від 12.01.2023, більш детально буде написано нижче в цій позовній заяві (копія додається).

Крім того, ця інформація також підтверджується отриманою відповіддю від Служби зовнішньої розвідки України (далі СЗР) яка була встановлена під час здійснення розвідувальних заходів у порядку Закону України «Про розвідку». Так, листом СЗР 10/2/504-ВЕ від 26.01.2023 встановлено, що АТ «Тульський патронний завод» є діючим підприємством російського обороно-промислового комплексу. Вказане АТ проводить господарську діяльність на основі 12 ліцензій, серед яких базовими є «Торгівля цивільною та службовою зброєю і основними частинами вогнепальної зброї», «Розробка, виробництво, випробування, ремонт та утилізація цивільної та службової зброї і основних частин вогнепальної зброї, торгівля цивільної та службовою зброєю і основними частинами вогнепальної зброї» та «Торгівля набоями до зброї».

У 2021 році, товариство співпрацювало та відвантажило продукцію для потреб силових відомств рф – федеральна служба військ національної гвардії на суму 288,282 млн. російських рублів; федеральна митна служба – 15,241 млн. російських рублів; слідчий комітет – 4,135 млн. російських рублів.

Акціонерного товариства «Ульяновський патронний завод» є російським підприємством оборонно-промислового комплексу, яке здійснює виробництво/постачання продукції військового призначення, яка використовується росією під час незаконного вторгнення в Україну у 2022 році. Співвласником АТ «Ульяновський патронний завод» є, зокрема, Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А., які несуть пряму відповідальність за підтримку дій, що підривають та загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України. Вказане підтверджується відповіддю з ОГП за №10/1/1-2944вих-23 від 12.01.2023, більш детально буде написано нижче в цій позовній заяві.

Громадянин рф Пономаренко Олександр Анатолійович, _____ року народження, російський підприємець і інвестор у сфері транспортної інфраструктури і комерційної нерухомості.

Голова ради директорів АТ «Міжнародний аеропорт Шереметьєво» з 2016 по 2022 роки. Пішов з посади Голова ради директорів оскільки після початку повномасштабної війни РФ проти України країни світу починають відносно нього застосовувати персональні санкції, а саме: ЄС, США, Канада, Великобританія, Австралія, Нова Зеландія, Швейцарія, Україна.

Одним із засновників групи компаній є TPS Real Estate Holding і TPS Avia Holding, спільно з Скоробогатько О.І. та Ротенбергом А.Р. (детальніше про структури вказаних груп компаній зазначено нижче).

Громадянин РФ Скоробогатько Олександр Іванович, року народження, російський державний діяч та підприємець у сфері транспортної інфраструктури і комерційної нерухомості. Депутат державної думи - IV—VII скликань, мільярдер, входить в всесвітні і російські рейтинги найбагатших людей.

Одним із засновників групи компаній є TPS Real Estate Holding і TPS Avia Holding, спільно з Пономаренком О.І. та Ротенбергом А.Р. (детальніше про структури вказаних груп компаній зазначено нижче). З липня 2017 року разом з Пономаренко О.А. входить у склад Ради директорів АТ «Міжнародний аеропорт «Шереметьєво».

Усі Відповідачі з 1998 року пов'язані між собою веденням спільного бізнесу, а саме починаючи із спільного інвестування та заснування Новоросійського морського порту (роздруківка із ЗМІ додається). В подальшому пов'язує усіх відповідачів ведення іншого спільного бізнесу, а саме групи компаній TPS Group. Основними напрямками діяльності вказаної групи є управління аеропортами та нерухомості. Головні активи групи: TPS Avia Holding, яка є співвласником міжнародного аеропорту Шереметьєво у Москві та TPS Real Estate Holding, яка спеціалізується на будівництві інфраструктури, торгівельних центрах, обслуговуванні та управлінні ними.

Згідно отриманої відповіді від Національного агентства України з питань запобігання корупції (далі НАЗК) №45-05/24659-22 від 08.12.2022 встановлено, що TPS Real Estate Holding створена 12 квітня 2011 року, є керуючою компанією групи компаній, кінцевими бенефіціарами якої є Пономаренко О.А. та члени його сім'ї, Скоробогатько О.І. та члени його сім'ї та Ігор Ротенберг.

Аналогічні відомості зазначені і у аудиторських звітах цієї компанії за 2015-2016 роки.

Із інформації аудиторського звіту TPS Real Estate Holding за 2017 рік розкривається пов'язаність материнської компанії (TPS Real Estate Holding) з такими компаніями як TPS Group Holding Inc. та Roseport Overseas Ltd., які в свою чергу належать спільно відповідачам. Пономаренко О.А. та Скоробогатько О.І. є кінцевими бенефіціарами TPS Real Estate Holding через TPS Group Holding Inc., а Ротенберги через Roseport Overseas Ltd.

НАЗК зазначено, що до 2014 року третина акцій TPS Real Estate Holding належали Аркадію Ротенбергу, але після накладення на нього санкцій США у 2014 році Ротенберг А.Р. передав свою частку синові, а після накладення санкцій відносно останнього, він передав цю частку своїй сестрі Ротенберг Лілії (дочці Аркадія Ротенберга). Та така спроба ухилення від застосування санкції та пов'язаності компанії з підсанкційними особами є не поодиноким.

Так, з аналізу аудиторських звітів компанії TPS Real Estate Holding з 2015 до 2020 роки, вбачається, що у 2017 році сім'ю Ротенбергів формально «виключили» з офіційних відомостей про бенефіціарів компанії оскільки до останніх були застосовані санкції, проте «Roseport Overseas Ltd» (бенефіціарними власниками продовжують бути Ротенберги) зберегло мажоритарну частку акцій в «TPS Real Estate Holding Ltd». При цьому у раді директорів замість Джайпракаша Валлабха призначають Андреа Рішаала Валлабха (син Джайпракаша Валлабха).

У 2018 році Олександр Пономаренко та Олександр Скоробогатко здійснюють формальне «виключення» з офіційних відомостей інформації про реальних бенефіціарів компаній у зв'язку із застосуванням до них санкцій та передають свої частки у компанії Наталії Рожковій та Ірині Степановій. Але і надалі входять до складу директорів компанії. Проте до у 2019 році у зв'язку із застосуванням до них санкцій виходять зі складу ради директорів «TPS Real Estate Holding Ltd», чим фактично й завершують процес формального «виключення» з офіційних відомостей інформації про реальних бенефіціарів компанії.

07.04.2022 на підставі процедури редоміциляції (переведення компанії з однієї офшорної юрисдикції в іншу) «TPS Real Estate Holding Limited» стала резидентом рф та була зареєстрована в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб рф як міжнародна компанія товариство з обмеженою відповідальністю «ТПС Реал Естейт Холдінг Лімітед» (реєстраційний номер РФ (ОДРН) 1223900003580), скорочено англ. ILLC «TPS Real Estate Holding Limited»).

Відомості про акціонерів компанії у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб рф приховані на підставі Закону рф від 08.08.2001 № 129-ФЗ «Про державну реєстрацію юридичних осіб і індивідуальних підприємств».

Підсумовуючи зазначене, у НАЗК є наявні обґрунтовані підстави вважати, що бенефіціарними власниками «TPS Real Estate Holding Limited» (ILLC «TPS Real Estate Holding Limited») досі залишається сім'я Ротенбергів, Пономаренко О.А. та Скоробогатко О.І.

Крім того, НАЗК встановлено, що Відповідачам належать активи, щодо яких вони можуть опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійснення права розпорядження ними, а саме: ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь» (код згідно з ЄДРПОУ 34693827) та ТОВ «Авангард-Віларді» (код згідно з ЄДРПОУ 33059433).

Також, НАЗК надає інформацію щодо підтвердження ведення Відповідачами іншого спільного бізнесу в Україні, а саме: згідно з відомостями Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, єдиним засновником ТОВ «ТПС Нерухомість Київ» (код згідно із ЄДРПОУ 38203923) до 24.09.2015 було АТ «ТПС Недвiжiмость» (країна реєстрації рф, рос. АО «ТПС Недвiжiмость», реєстраційний номер РФ (ОДРН) 1047701060131).

Відповідно до виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації єдиним акціонером АТ «ТПС Недвiжiмость» є міжнародна компанія товариство з обмеженою відповідальністю «ТПС Реал Естейт Холдінг Лімітед» («TPS Real Estate Holding Limited», «ILLC «TPS Real Estate Holding Limited»).

«TPS Real Estate Holding Limited» («ILLC «TPS Real Estate Holding Limited») є керуючою компанією групи компаній, кінцевими бенефіціарами якої є сім'я Ротенбергів, Скоробогатко О.І. та Пономаренко О.А.

У період з 24.09.2015 по 10.04.2018 кінцевими бенефіціарними власниками ТОВ «ТПС Нерухомість Київ» було АТ «ТПС Недвiжiмость» через Ігоря Ротенберга, Сюзанну, Джейпракаша та Андреа Рішааля Валлабхів (мати, батько та син). Із 11.04.2018 по 05.09.2019 – АТ «ТПС Недвiжiмость» через Лілію Ротенберг, Сюзанну, Джейпракаша та Андреа Рішааля Валлабхів. Із 05.09.2019 по 09.06.2021 – АТ «ТПС Недвiжiмость» через Лілію Ротенберг, Наталію Рожкову, Ірину Степанову.

Окремо НАЗК зазначає, що під час досудового розслідування кримінального провадження № 1202200000000291 від 12.04.2022 встановлено, що посадові особи ТОВ «ТПС Нерухомість Київ» за контрактом № 05/07/12 від 05.07.2012 у 2021 році перераховували на рахунки нерезидента «Ethoder Investments Limited» (країна реєстрації Республіка Кіпр) грошові кошти як оплату дивідендів на загальну суму понад 60,8 млн. дол. США.

Відповідно до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань кінцевим бенефіціарним власником компанії «Ethoder Investments Limited» станом на 06.09.2019 була Лілія Ротенберг.

Також, НАЗК зазначено, що згідно з відомостями аудиторського звіту «Ethoder Investments Limited» за 2015 рік компанія була зареєстрована 21.08.2008 у Республіці Кіпр. Основне призначення (вид діяльності компанії) – діяти як фінансовий посередник «Групи» (під групою слід розуміти групу компаній, керуючою компанією якої є «TPS Real Estate Holding Limited» (ILLC «TPS Real Estate Holding Limited»)).

У підрозділі 14 цього звіту «Операційне середовище компанії» зазначено, що компанія веде свою діяльність із компанією, яка розташована в Україні.

У підрозділі 15 «Операції з пов'язаними сторонами» («Related party transaction») зазначено, що «Ethoder Investments Limited» контролюється «TPS Real Estate Holding Limited», яка володіє 100% акцій компанії.

Тотожні відомості відображено й в аудиторському звіті «Ethoder Investments Limited» за 2016 рік.

Згідно з даними аудиторського звіту «Ethoder Investments Limited» за 2017 рік контролерами цієї компанії є: «TPS Finance Ltd», 65,75% акцій (компанія з групи компаній, керуючою компанією якої є «TPS Real Estate Holding Limited»), «TPS Real Estate Holding Limited», 34,21%.

Відповідно до відомостей аудиторського звіту контролюючої компанії групи «TPS Real Estate Holding Limited» за 2018 рік, у цьому році «TPS Real Estate Holding Limited» під час реорганізації поглинула «TPS Finance Ltd» та стала власником 100% акцій «Ethoder Investments Limited». Водночас у вересні 2018 року «TPS Real Estate Holding Limited» продала свої пакети акцій «Ethoder Investments Limited», «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd» та ТОВ «Авангард-Віларті» пов'язаним особам (to related parties).

У вказаному звіті описано продаж пакетів акцій не одній пов'язаній особі, оскільки слова вжито у множині. Пов'язаними материнськими компаніями, яким міг бути здійснений продаж пакетів акцій, є вищезгадані «TPS Group Holding Inc» (О. Скоробогатко та О. Пономаренко) та «Roseport Overseas Ltd» (сім'я Ротенбергів).

Аудиторський звіт «Ethoder Investments Limited» за 2018 рік у Реєстрі компаній Республіки Кіпр відсутній. Так, як у 2018 році пакети акцій придбали «TPS Group Holding Inc» та «Roseport Overseas Ltd», а надалі «Roseport Overseas Ltd» формально продала свою частку «TPS Group Holding Inc», яка й стала 100% власником «Ethoder Investments Limited».

В аудиторському звіті «Ethoder Investments Limited» за 2019 рік уже вказано, що 100% акцій цієї компанії належать «TPS Group Holding Inc». У той же час згідно з відомостями Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань станом на 05.09.2019 Ротенберг Лілія Аркадіївна була одним із кінцевих бенефіціарних власників ТОВ «Авангард-Віларті», «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd», «Ethoder Investments Limited» – компаній, які начебто були продані «TPS Group Holding Inc».

З наведеного вбачається, що у 2018 році керуючою компанією групи «TPS Real Estate Holding Limited» здійснена чергова спроба уникнення накладення можливих санкцій через розрив формальних зв'язків із сім'єю Ротенбергів як одними з бенефіціарних власників «Ethoder Investments Limited».

Крім того, контроль вказаною компанією продовжує здійснюватися Ротенбергами, так як, на посаду директора в «Ethoder Investments Limited» призначено Андреа Пішаала Валлабха, якого у грудні 2018 року звільнили із ради директорів «TPS Real Estate Holding Limited». Сім'я Валлабх близько 10 років постійно займає позицію директорів та членів наглядової ради у компаніях сім'ї Ротенбергів, а відповідно до відомостей, що міститься у наглядовій раді у компаніях сім'ї Ротенбергів, а відповідно до відомостей, що міститься у відповіді Антимонопольного комітету України від 14.11.2022 №300-29.1/01-5118 на запит Мін'юсту (копію додаємо), Сюзанна Валлабх (мати), Джейпракаш Валлабх (батько),

Андреа Рішааль Валлабх (син) є «професійні трасті» та «професійні директори». Тобто контроль продовжує здійснюватися через корпоративне управління найманих професійних управителів.

У період з 11.04.2019 по 11.07.2020 - 100% юридичної особи «Ethoder Investments Limited» належало «TPS Group Holding Inc».

У 2020 році «TPS Group Holding Inc» перейменовано на «Peloton Global Partners Inc» (країна реєстрації – Британські Віргінські Острови). З 23.09.2021 власником 100% статутного капіталу «Ethoder Investments Limited» стала юридична особа «Jupiter Nine Trust Company Limited», яка є єдиним власником цього статутного капіталу станом на 01.12.2022.

Згідно з відомостями Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань кінцевими бенефіціарними власниками «Jupiter Nine Trust Company Limited» є громадяни Швейцарії Сюзанна та Андреа Рішааль Валлабхи.

Вказане беззаперечно свідчить про лише формальний перехід частки у статутному капіталі «Ethoder Investments Limited» у власність інших юридичних та фізичних осіб, а контроль надалі здійснюється відповідачами, з огляду на наступне.

У 2018 – 2019 роках керуюча компанія «TPS Real Estate Holding Limited» вчинила низку дій, спрямованих на формальний розрив зв'язків із підсанкційними особами, а материнська компанія групи «TPS Group Holding Inc» змінила назву на «Peloton Global Partners Inc», чим навіть у назві «позбулася» характерної для цієї групи компаній абрєвіатури – «ТПС».

У той же час згідно з відомостями Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань станом на 05.09.2019 Ротенберг Лілія Аркадіївна була одним із кінцевих бенефіціарних власників ТОВ «Авангард-Віларті», «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd», «Ethoder Investments Limited».

Директором юридичних осіб: «Ethoder Investments Limited», «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd» та вищезгаданого «Peloton Global Partners Inc» є Ірина Чіналієва, яка була і є директором в інших юридичних особах, що належать сім'ї Ротенбергів, зокрема «TPS Finance Ltd», «TPS Avia Holding Ltd».

Вказане свідчить про тривалу підпорядкованість та контроль Відповідачів громадян Швейцарії Сюзанни та Андреа Рішааль Валлабхи, оскільки останні діють в інтересах російської юридичної особи, яка є співвласником «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd» та «Ethoder Investments Limited». Водночас Андреа Рішааль Валлабх у різні періоди часу обіймав адміністративні посади у компаніях групи, у тому числі й у керуючій компанії групи «TPS Real Estate Holding Limited».

З наведеного вбачається, що передача частки у статутному капіталі юридичної особи «Ethoder Investments Limited» від «Peloton Global Partners Inc» (попередня назва «TPS Group Holding Inc») до «Jupiter Nine Trust Company Limited» здійснена з метою уникнення накладення на неї та на активи її сім'ї нових санкцій без реального наміру відчужити активи юридичної особи.

Зміна лише номінальних, а не реальних власників «Ethoder Investments Limited» підтверджується й відомостями аудиторського звіту цієї компанії за 2020 рік. Так, «Ethoder Investments Limited» у 2019 – 2020 роках здійснювала торговельні операції (отримувала платежі від пов'язаних юридичних осіб), зокрема ТОВ «ТПС Недухомість Київ» («TPS Real Estate Kiev»), «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd», «TPS Real Estate Holding Limited» («ILLC «TPS Real Estate Holding Limited»).

Також «Ethoder Investments Limited» у 2019 – 2020 роках надавала позики значних сум пов'язаним юридичним особам «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd», «Lybid Investment Company Ltd» (ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь»).

Крім того, Головним слідчим управлінням Національної поліції України під час досудового розслідування кримінального провадження № 1202200000000291 від

12.04.2022 встановлено, що посадові особи ТОВ «ТПС Недвижимість Київ» («TPS Real Estate Kiev») за контрактом № 05/07/12 від 05.07.2012 у 2021 році перераховували на рахунки нерезидента «Ethoder Investments Limited» грошові кошти як оплату дивідендів на загальну суму понад 60,8 млн дол. США.

100% корпоративних прав ТОВ «ТПС Недвижимість Київ», що прямо належать ТОВ «ЛКБ Групп», а опосередковано – АТ «ТПС Недвижимість» та «TPS Real Estate Holding Limited» (ILLC «TPS Real Estate Holding Limited»), а також проводить торговельні операції з ТОВ «ТПС Недвижимість Київ» через «Ethoder Investments Limited».

Таким чином, незважаючи на зміну номінальних власників, «Ethoder Investments Limited» зберегла ділові та фінансові зв'язки з юридичними особами, які опосередковано Ротенбергу А.Р., Ротенбергу І.А., Пономаренку О.А., Скоробогатьку О.І. Зазначене, у свою чергу, доводить, що непрямий вирішальний вплив на «Ethoder Investments Limited» здійснює саме вказаними підсанкційними особами, а не Сюзанною та Андреа Рішааль Валлабхи, які є «професійними трасті», «професійними директорами».

Підсумовуючи вищевикладене, сім'я Ротенбергів, Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А. давно ведуть спільний бізнес та відсутні будь-які обґрунтовані сумніви у тому, що підсанкційні особи можуть опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження щодо ТОВ «ІС «Либідь» та ТОВ «Авангард-Віларті» через «Ethoder Investments Limited» та «Ocean Plaza Project LTD».

Щодо формальних/номінальних бенефіціарних власників компаній НАЗК додатково зазначає, що про бенефіціарних власників «Jupiter Nine Trust Company Limited» відомо лише те, що вирішальний вплив на діяльність цієї юридичної особи мають фізичні особи Сюзанна та Андреа Рішааль Валлабхи.

За повідомленнями у засобах масової інформації громадяни Швейцарії Сюзанна та Андреа Рішааль Валлабхи діють в інтересах російської юридичної особи, яка є співвласником «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd» та «Ethoder Investments Limited».

Згідно з відомостями фінансового звіту «TPS Real Estate Holding Limited» за 2015 рік одним із членів ради директорів цієї компанії був Джайпракаш Валлабх.

Андреа Рішааль Валлабх у різні періоди часу обіймав адміністративні посади у компаніях групи, у тому числі й у керуючій компанії групи «TPS Real Estate Holding Limited».

В інформаційно-довідкових системах та базах даних містяться відомості про громадян Швейцарії: Сюзанну Валлабх (р.н.), Джайпракаша Валлабха (р.н.) та Андреа Рішааля Валлабх (р.н.). Характерно, що ці особи є менеджерами, представниками або директорами низки юридичних осіб, зареєстрованих у Великій Британії та/або офшорних зонах британських залежних територій, зокрема Британських Віргінських Островів (BVI), які офіційно не розкривають інформації про кінцевих власників бізнесу, фінансових звітів чи інших документів компаній. Серед таких компаній виділяється «TPS Invest Services Ltd».

Стосовно Андреа Рішааля Валлабха слід відзначити, що у соціальній мережі «LinkedIn» зареєстровано особу з ім'ям «Andrea Vallabh», яка має значну схожість із особою Андреа Рішааля Валлабха з фотокартки його паспорта, а також з іншими фотографіями Андреа Валлабха, доступними у мережі Інтернет.

Як місце роботи Андреа Валлабх вказує посаду директора компанії «Jupiter 9 Services SA», країна реєстрації Швейцарія. Згідно з відомостями інформаційної бази «OpenCorporates» альтернативна назва цієї компанії «Jupiter 9 Services Ltd», основний вид діяльності – надання послуг у юридичній, фінансовій чи податковій сферах. Крім цього, Андреа зазначає, що у 2006 – 2008 роках він вивчав бізнес-адміністрування та менеджмент у бізнес-школі Лозани, де отримав ступінь

бакалавра. Як директор «Jupiter 9 Services SA» з 2008 року є довіреною особою та фінансовим радником для приватних клієнтів у всьому світі.

Таким чином, наведені факти доводять, що Сюзанна та Андреа Рішааль Валлабхи виконують роль лише номінальних бенефіціарних власників компаній «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd» та «Ethoder Investments Limited», залишаючи реальний опосередкований контроль за діяльністю цих компаній безпосередньо Відповідачами.

В своїй сукупності з отриманої інформації та документів від державних та правоохоронних органів, що були отримані Мін'юстом в порядку статті 5 Закону України «Про санкції», встановлено, що директором компаній TPS Avia Holding (Кіпр), TPS Finance LTD» (Кіпр), «Ocean Plaza Project LTD» (Кіпр), «Ethoder Investments Limited» (Кіпр), є підконтрольна Відповідачам громадянка рф **Чиналієва Ірина**. Крім того, АТ «ТПС Нерухомість» (рф), яка належить Аркадію Ротенбергу і діє в сфері комерційної діяльності посаду першого заступника генерального директора обіймає Чиналієв Володимир Улукбекович (рідний брат Чиналієвої Ірини).

Так, ще одним із спільних бізнес-проектів, який заснований у 2013 році, Скоробогатьком О.І., Пономаренком О.А. (65,22% акцій) та Ротенбергом А.Р. (34,78% акцій), є TPS Avia Holding а саме інвестування в інфраструктуру міжнародного аеропорту «Шереметево», найбільшого в росії, а цей фонд заснував дочірній холдинг ТОВ «Шереметево Холдинг», головою ради директорів якого також був Пономаренко О.А. з 2015 по 2020 роки.

У вересні 2013 року у відкритому конкурсі для вибору інвестора на розвиток Північного термінального комплексу аеропорту, який оголошений АТ «Міжнародним аеропортом «Шереметево» виграла тендер TPS Avia Holding Ltd. .

Вказана компанія Скоробогатька О.І., Пономаренка О.А. та Ротенберга А.Р. стала єдиною, хто запропонував виключно власні засоби для інвестиції: будівництва нового терміналу В на 20 млн. пасажирів в рік, будівництва грузового терміналу, трього-заправочного комплексу і підземного тунелю, з'єднуючого північну і південну зони аеропорту.

Загальний об'єм інвестицій TPS Avia Holding Ltd.в розвиток інфраструктури аеропорту «Шереметево» складає 840 млн. доларів США.

З 2016 року, на підставі рішення уряду росії компанія «Шереметево Холдинг» володіє 68,44% аеропорту «Шереметево». Інші 31,56% володіє АТ «Аеропорт «Шереметево» належить федеральному агенству по управлінню державним майном (Росимущество) — федеральний орган виконавчої влади, виконує функцію по управлінню федеральним майном. Положення про вказане агенство затверджено постановою уряду російської федерації № 432 від 05 червня 2008 року.

01 березня 2022 року Пономаренко О.А. попавши під санкції ЄС пішов у відставку з посту голови ради директорів аеропорту «Шереметево» і вийшов з ради директорів компанії. Проте не зважаючи на вихід з компанії, директором компанії TPS Avia Holding залишається підконтрольна особа Скоробогатьку О.І., Пономаренку О.А. та Ротенбергу А.Р. – Ірина Чиналієва (витяг з реєстру Кіпрських компаній додається).

Вказаний бізнес-проект є стратегічно та економічно важливим для країни-агресора, оскільки забезпечує безперерйне перевезення військового обладнання, зброй та усіх інших необхідним для продовження повномаштабної війни проти України, від інших країн світу, які підтримують країну-агресора.

Мін'юст звернулося із запитом від 27 жовтня 2022 року №99485/38.1.2/7-22 до Офісу Генерального прокурора (далі ОГП) та отримало відповідь, відповідно до якої встановлено, що у провадженні Головного слідчого управління Національної поліції України перебуває кримінальне провадження №1202200000000291 від 12.04.2022 за

підозрою Ротенберга Аркадія Романовича та Ротенберга Ігоря Аркадійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.28, ч.4 110-2; ч.3 ст.27, ч.3 ст.209 (в редакції Закону № 770-VIII від 10.11.2015), ч. 3 ст. 27 ч. 3 ст. 209 (в редакції Закону № 361-IX від 06.12.2019), ч. 3 ст. 27 ч. 3 ст. 28 ч. 3 ст. 212 (в редакції Закону № 101-IX від 18.09.2019) КК України.

Під час досудового розслідування встановлено, що Ротенберг А.Р., Ротенберг І.А. діючи умисно, усвідомлюючи злочинний характер своїх дій та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, залучивши інших підконтрольних осіб, у тому числі службових осіб підприємств резидентів України, організували злочинну діяльність спрямовану на ухилення від сплати податку з доходів нерезидента та легалізацію коштів отриманих злочинним шляхом з метою виведення їх до російської федерації та подальшого фінансування дій, з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території України, в особливо великому розмірі, що призвело до настання тяжких наслідків.

У вказаному кримінальному провадженні у ході досудового розслідування встановлено, що Ротенберг А.Р. разом із своїм сином Ротенбергом І.А. та за попередньою змовою з службовими особами компаній – нерезидентів «TPS Real Estate Holding Limited» (Кіпр), «TPS Finance LTD» (Кіпр), «Ocean Plaza Project LTD» (Кіпр), «Etholder Investments Limited» (Кіпр) (директором вказаних компаній є підконтрольна їм особа громадянка рф Чиналієва І.) та АТ «ТПС Нерухомість» (рф) (директором є підконтрольна їм особа Чиналієв В.) та підконтрольних їм ТОВ «Авангард-Віларті» і ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь» вчинили фінансування дій з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території України, за наступних обставин.

Так, ТОВ «ІС «Либідь» з 2009 року є замовником будівництва та після введення в експлуатацію з 2012 року власником багатифункціонального ТРЦ «Ocean Plaza», розташованого в м. Києві на вул. Антоновича, буд. 176, заг. Площею 134627 кв.м.

У липні 2012 року кінцевим бенефіціарним власником ТОВ «ІС Либідь» через ТОВ «Авангард-Віларті» та кіпрські компанії – нерезиденти «TPS Real Estate Holding Limited» (Джерсі, з 2015 року Кіпр), «TPS Finance LTD» (Кіпр), «Ocean Plaza Project LTD» (Кіпр), «Etholder Investments Limited» (Кіпр) став Ротенберг Аркадій Романович.

Також у липні 2012 року акціонером компанії «Etholder Investments Limited» (Кіпр), яка є кредитором ТОВ «ІС «Либідь», стала компанія «TPS Real Estate Holding Limited» бенефіціарним власником якої також є Ротенберг Аркадій Романович.

Тобто, таким чином Ротенберг А.Р. через підконтрольну юридичну особу – нерезидента «TPS Real Estate Holding Limited» (Джерсі, з 2015 року Кіпр, попередня назва «Grand Malls Development Limited») контролював 100% корпоративних прав ТОВ «ІС «Либідь», як позичальника у кредитній угоді про надання позики, так і кредитора – компанію «Etholder Investments Limited» (Кіпр).

З початку 2014 року всупереч міжнародному правопорядку нехтуючи державним суверенітетом і територіальною цілісністю України, представники влади російської федерації і службові особи збройних сил російської федерації розпочали збройне вторгнення регулярних військ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військову окупацію території АР Крим і м. Севастополя, а з 07 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України - терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі - «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і донині. Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснювалися представниками влади та збройних сил російської федерації.

Вказане підтверджує факт, що всупереч міжнародному правопорядку, грубо порушуючи державний суверенітет і територіальну цілісність України, починаючи з лютого 2014 року представники влади російської федерації і службові особи збройних сил російської федерації розпочали збройне вторгнення регулярних військ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військову окупацію її території. Вказані дії відповідно до пунктів «а», «b», «с», «d» та «g» статті 3 Резолюції 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї ООН «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року є актами збройної агресії.

На підставі цього, суб'єктами міжнародного права через порушення норм міжнародного права російською федерацією, з метою мінімізації обсягів можливого застосування збройної агресії проти України до представників юридичних та фізичних осіб російської федерації, які у різний спосіб причетні до цих дій, застосовано низку комерційних та фінансових обмежень (санкцій), пов'язаних із замороженням активів визначених фізичних та юридичних осіб або обмеженням будь-якого доступу до них. При цьому можливість застосування вказаних санкцій до окремих юридичних та фізичних осіб неодноразово обговорювалась у засобах масової інформації.

Так у березні 2014 року стосовно Ротенберга Аркадія Романовича через анексію російською федерацією Кримського півострова введенні в дію санкції США та Європейського Союзу.

У зв'язку з цим, на початку 2014 року Ротенберг А.Р., будучи одним із кінцевих бенефіціарних власників ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ», яке є володільцем ТРЦ «Ocean Plaza» (м. Київ) і наближеним до керівництва російської федерації та маючи з ними тісні дружні стосунки, достовірно знав, що до нього будуть застосовані комерційні та фінансові обмеження - санкції Європейського Союзу та Сполучених Штатів Америки, пов'язані із замороженням належних йому активів на території України та обмеженням будь-якого доступу до них, які позбавлять його можливості володіти, розпоряджатися та управляти ними. Тому з метою збереження та подальшого контролю ними він прийняв рішення про їх передачу через зміну власника корпоративних прав юридичних осіб нерезидентів своєму сину Ротенбергу І.А.

Надалі, з метою подальшого контролю вказаними активами та з метою обходу можливих санкцій Ротенберг І.А. у 2016 році передав корпоративні права холдингу «TPS Real Estate Holding» іншим підконтрольним йому особам. Таким чином, документальна зміна структури власності здійснювалась шляхом передачі корпоративних прав іншим підконтрольним особам та мала лише номінальний характер і створена з метою уникнення дії обмежувальних заходів - санкцій, збереження контролю над своїми активами в Україні та подальше отримання доходів на території України від діяльності ТРЦ «Ocean Plaza».

Ротенберг І.А. з метою уникнення обмежень, запроваджених санкціями України, США та Європейського Союзу, які уже застосовані стосовно його батька Ротенберга А.Р., здійснював виключно документальне відображення управління активами, у тому числі ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» як власника ТРЦ «Ocean Plaza», яке фактично здійснювалось юридичними особами - нерезидентами «Ocean Plaza Project LTD» (Кіпр), «TPS Finance LTD» (Кіпр), власником яких є «TPS Real Estate Holding Limited» (Джерсі, з 2015 року Кіпр), тобто Ротенбергами.

Під час досудового розслідування вказаного кримінального провадження також встановлено, що на початку 2014 року Ротенберг І.А. спільно з Ротенбергом А.Р. вжили всіх дій щодо максимальної акумуляції коштів, які повинні бути інвестовані в підприємства військово - промислового комплексу, їх фінансово - економічне забезпечення та модернізацію для подальшої зміни меж території та державного кордону України, насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади. Тобто з цього часу Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А., будучи кінцевими бенефіціарними власниками ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ», яке є володільцем ТРЦ «Ocean Plaza»,

вирішили продовжити підтримку пов'язану з фінансуванням дій країни-агресора з метою подальшої насильницької зміни меж території та державного кордону України, повалення конституційного ладу України та захоплення державної влади, в тому числі для можливості здійснення контролю над своїми активами на території України на даний час.

Ротенберг І.А. та Ротенберг А.Р. контролювали через підконтрольних ним службових осіб АТ «ТПС НЕРУХОМІСТЬ» (рф), які здійснювали контроль над господарською діяльністю ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» шляхом надання вказівок щодо формування річних бюджетів, встановлення заробітних плат, призначення працівників тощо.

При цьому Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А. усвідомлювали, що кошти, які надходять на рахунки задіяних у діяльності вище зазначених юридичних осіб, будуть використані прямо чи опосередковано для придбання об'єктів військово-промислового комплексу на території російської федерації, виготовлення ними набоїв, боєприпасів та іншого обладнання, яке буде використовуватись збройними формуваннями російської федерації для настання тяжких наслідків, у тому числі заподіяння тілесних ушкоджень та вбивств цивільних осіб, які не беруть активної участі у військових діях, знищення інфраструктури, будівель та іншого, для змушення керівництва України вчиняти дії, необхідні для досягнення військово-політичних цілей керівників російської федерації.

27 жовтня 2009 року ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» укладено Кредитний договір № 1 з «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) про надання позики для ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» у сумі 150 млн. доларів США для проведення будівництва ТРЦ «Ocean Plaza». За умовами вказаного договору встановлена сплата відсотків за ставкою із розрахунку 20,00% річних, сплата відсотків починається з 01 січня 2013 року, дата погашення - до 31 грудня 2025 року. На підставі вказаної кредитної угоди у 2010 році ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» отримало позику в розмірі 148 470 224,38 дол. США від компанії «Ethoder Investments Limited» (Кіпр). При цьому «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) взяло в заставу у майнового поручителя «ОУШЕН ПЛАЗА ПРОДЖЕКТ (КИПР) ЛТД» на підставі Договору застави долі в статутному капіталі товариства від 17.04.2014 р. корпоративні права ТОВ «АВАНГАРД-ВІЛАРГІ». Водночас, як встановлено досудовим розслідуванням, указана відсоткова ставка є об'єктивно завищеною та економічно необґрунтованою. Крім того, суб'єкти підприємницької діяльності пов'язані між собою договірними зобов'язаннями, кредитуваннями.

Правоохоронними органами також встановлено, що на виконання умов Кредитного договору № 1 від 27 жовтня 2009 року з урахуванням додаткових угод за весь період дії договору погашення сум основного боргу не відбувалося.

При цьому ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» при виплаті нерезиденту - компанії «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) доходу у вигляді процентів з джерелом його походження з України за вказаний період утримано та сплачено до бюджету податок з такого доходу за пільговою ставкою в розмірі 2%. Інші податки, в тому числі на території Республіки Кіпр, не сплачувались.

Водночас у ході розслідування отримано відомості що, підприємство - нерезидент «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) не відповідає вимогам бенефіціарного власника відсотків за кредитним договором.

Кошти, отримані від ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» у вигляді відсотків, компанією «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) в короткий період часу перераховані у вигляді процентів на користь пов'язаного підприємства - «TPS Finance Ltd», єдиним власником якого, також є «TPS Real Estate Holding Limited» (Кіпр).

Отже, діяльність компанії - нерезидента «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) у період ІV кварталу 2016 - 2017 років здійснювалася тільки у вигляді інвестицій і фінансування компаній групи (холдингу) та взаємозалежних (афілійованих) компаній, що не свідчить про здійснення самостійної підприємницької діяльності.

Згідно з отриманими даними, «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) пов'язана договірним зобов'язанням щодо перерахування доходу у вигляді процентів на користь іншої юридичної особи, а саме за 2016-2017 роки - «TPS Finance Ltd» (Кіпр). Крім того, дата погашення позики та сума кредиту «Ethoder Investments Limited» (Кіпр) перед «TPS Finance Ltd» (Кіпр) співпадають з відповідними показниками в договорі позики ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» перед «Ethoder Investments Limited» (Кіпр).

Крім того, відповідно до додатку № 10 від 31 березня 2020 року, до Кредитного договору № 1 від 27 жовтня 2009 року, укладеного між ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ» та «Ethoder Investments Limited», змінено реквізити кредитора та встановлено нові реквізити «банк отримувача встановлено АТ «ОТП БАНК» м. Москва, Ленінградське шосе, будинок 16А, стр. 2, рф.

Тобто, грошові кошти спрямовувалися на розрахункові рахунки підприємства «Ethoder Investments Limited», зареєстрованого на території Республіки Кіпр, але які відкриті в м. Москва російської федерації, що підтверджує опосередковане володіння Ротенбергом А.Р. та Ротенбергом І.А. вказаними активами.

Унаслідок створення зазначеної вище структури власності компаній - нерезидентів, надання удаваності здійснення реальної господарської діяльності між юридичними особами та іншими підконтрольними Ротенбергу А.Р. та Ротенбергу І.А. особами, з метою отримання коштів на території України, їх перерахунок на компанії - нерезиденти для подальшого використання учасниками групи у власних інтересах, у тому числі фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, перераховано грошові кошти.

Так, у період з 04 серпня 2014 року по 01 березня 2016 року з рахунку ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ», відкритого в ПАТ «КБ «Хрещатик» перераховано грошові кошти на адресу «Ethoder Investments Limited» загальною сумою 49 227 777,46 доларів США, що є еквівалентом згідно з офіційним курсом Національного банку України 981 014 049,80 грн, під виглядом погашення відсотків за Кредитним договором № 1.

Також, у період з 21 липня 2017 року по 06 березня 2018 року з рахунку ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ», відкритого в АТ «ОТП БАНК» перераховано грошові кошти на адресу «Ethoder Investments Limited» загальною сумою 22 067 624,39 доларів США, що є еквівалентом 591 304 748,42 грн, під виглядом погашення відсотків за Кредитним договором № 1.

Крім того, у період з 23 жовтня 2020 року по 01 лютого 2022 року з рахунку ТОВ «ІС «ЛИБІДЬ», відкритого в АТ «ОТП БАНК» перераховано грошові кошти на адресу «Ethoder Investments Limited» загальною сумою 2 816 249 588,53 російських рублі, що є еквівалентом 1 035 558 425,22 грн, під виглядом погашення відсотків за Кредитним договором №1.

Тобто, Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А. акумулювали 2 607 877 223,44 грн. для придбання об'єктів військово-промислового комплексу на території російської федерації, виготовлення ними набоїв, боєприпасів, іншого обладнання та їх модернізації.

У ході досудового розслідування вказаного кримінального провадження також встановлено факт, що вказані кошти, які за вказівкою Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А. були зібрані та акумульовані на рахунках компанії-резидента «Ethoder Investments Limited» (Кіпр), використані для придбання акцій АТ «Гульський патронний завод» та АТ «Ульянівський патронний завод».

Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А. добре усвідомлюючи власні дії та свідомо передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що такі дії порушують встановлений Конституцією України державний устрій та порядок, посягають на суверенітет і територіальну цілісність України та свідомо бажаючи зміни меж її території та

розширення впливу російської федерації, з мотивів відновлення контролю російської федерації над політичними та економічними процесами в Україні, Ротенберг І.А. придбав у 2017 році 48% акцій АТ «Тульський патронний завод» та у 2019 році 50 % акцій АТ «Ульянівський патронний завод».

Тобто Ротенберг І.А. контролював діяльність зазначених заводів. При цьому під час їх діяльності для отримання державних замовлень на виробництво озброєння використовувалися дружні стосунки та авторитет та політичну значимість свого батька Ротенберга А.Р. з керівництвом російської федерації.

Після отримання контролю Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А. над діяльністю АТ «Тульський патронний завод» та АТ «Ульянівський патронний завод» збільшено виробництво продукції у понад чотири рази.

Згідно з отриманими відомостями АТ «Тульський патронний завод» (7105008338) виступало як постачальник патронів різної модифікації в адресу силових / військових структур російської федерації, а саме: федеральної служби військ національної гвардії російської федерації, федерального казенного закладу «військова частина 95006», федеральної митної служби, слідчого комітету російської федерації, федерального закладу «головний центр інженерно - технічного обслуговування та зв'язку федеральної служби виконання покарань», державної служби фельдзв'язку російської федерації, генеральної прокуратури російської федерації, федерального казенного закладу «військова частина 28178» за період з 2017 по 2021 роки на загальну суму 590 691 251 російський рубль.

Також, згідно з отриманими відомостями, АТ «Ульянівський патронний завод» (7328500127) виступало як постачальник патронів різної модифікації в адресу силових/військових структур російської федерації, а саме: федеральної служби військ національної гвардії російської федерації, федерального закладу «головний центр інженерно - технічного обслуговування та зв'язку федеральної служби виконання покарань», за період з 2019 по 2021 роки на загальну суму 77 348 371,80 російських рублів.

Крім того, у ході проведення досудового розслідування встановлено, що патрони та боєприпаси, виготовлені на АТ «Тульський патронний завод» та АТ «Ульянівський патронний завод», використані під час війни на території України. Вказані патрони різної модифікації вказаних патронних заводів використовувались у селі Буда - Бабинецька Бучанського району Київської області, смт. Димер Вишгородського району Київської області, м. Ірпені Київської області та інших, у тому числі з метою вбивства та заподіяння тілесних ушкоджень цивільному населенню, що проживає на території України.

Також, протокол огляду від 21 листопада 2022 року встановлено, що згідно пояснень до бухгалтерського балансу і звіту про фінансові результати за 2016 рік ТОВ «ТПЗ» (рф), Ігор Ротенберг з 20.01.2017 є бенефіціарним власником ТОВ «ТПЗ» (рф) копія протоколу додається).

На даний час правоохоронними органами також встановлено, що родина Ротенбергів продовжує володіти об'єктами військово-промислового комплексу, зокрема ОАО «Тульський патронний завод», АО «Ульяновський патронний завод, АТ «Сібірський патронний завод».

Крім того, у кримінальному провадженні №1202200000000291 від 12.04.2022 Головним слідчим управлінням Національної поліції України, за погодженням Офісу Генерального прокурора 17 серпня 2022 року Ротенбергу А.Р. та Ротенбергу І.А. повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.28, ч.4 ст.110², ч.3 ст. ст.209 (в редакції Закону №770-VIII від 10.11.2015), ч.3 ст.27, ч.3 ст.28, ч.4 ст.110², ч.3 ст. ст.209 (в редакції Закону №361-IX від 06.12.2019), ч.3 ст. 27, ч.3. ст.28, ч.3 ст.212 (в редакції Закону №101-IX від 18.09.2019) КК України. В подальшому підозрюваним обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою

4. Щодо активів підсанкційних осіб

Відповідно до вимог ЗУ «Про санкції» стягнення в дохід держави підлягають як здійсненню права розпорядження ними» з метою охоплення майна, яке формально не належить суб'єкту (підсанкційній особі), але він неформалізовано контролює це майно, визначає його фактичну долю, тобто розпоряджається ним.

Такий неформалізований контроль, враховуючи положення Закону про санкції, може здійснюватися як безпосередньо, так і через третіх осіб, на яких оформлено відповідне речове право.

Про можливість відповідачів прямо чи опосередковано вчиняти щодо активів дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, можуть свідчити різні обставини, такі як, зокрема: користування активом, в тому числі без оформлення правових відносин між власником та підсанкційною особою; систематичність, тривалість, спосіб, обсяг та зміст користування активом підсанкційною особою (при чому таке користування не обов'язково має бути постійним або безперервним); наявність між власником та підсанкційною особою безпосередніх або опосередкованих корпоративних або інших зв'язків, відносин підпорядкування, найму тощо; придбання активу за дорученням та/або в інтересах особи, яка не зазначена його власником; можливість підсанкційної особи визначати користування активом іншими, пов'язаними з нею особами; можливість підсанкційної особи впливати на долю активу, в тому числі шляхом надання відповідного доручення формальному власнику тощо; можливість підсанкційної особи визначати види господарської діяльності, керівництво підприємства, асортимент продукції, що ним випускається, його цінову політику, коло контрагентів, тощо.

5. Щодо активів, заявлених до стягнення та можливості відповідачів здійснювати дії, тотожні праву розпорядження, стосовно активів

Згідно отриманих відповідей Антимонопольного комітету України (далі АМКУ) на запити Мін'юсту в порядку статті 5 ЗУ «Про санкції» встановлено, що ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь» безпосередньо пов'язаний з компаніями (по вертикалі від кінцевих бенефіціарів до безпосередньо суб'єктів господарювання Цільової компанії, що присутні на ринку України) – ТОВ «Авангард-Віларті», Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD (кінцевий бенефіціарний власник - TPS Group Holdings Inc), Roomarko Holdings Limited, Real Estate Ventures 2 Limited, Elena Katsi, Emeland Company Limited, Rafaela Manti, NXG Estate Ventures Limited, Key Energy Ventures DMCC, Ethoder Investments Limited (кінцевий бенефіціарний власник - TPS Group Holdings Inc), TPS Group Holdings Inc (кінцевий бенефіціарний власник – Continental Administration Services Limited), Continental Administration Services Limited (кінцевий бенефіціарний власник – OM 9 Services (PTC) Limited), TPS Group Holdings Inc, OM 9 Services (PTC) Limited (кінцевий бенефіціарний власник – Андреа Рішааль Валлабх, професійний трасті), Continental Administration Services Limited Limited (кінцевий бенефіціарний власник – Джейпракаш Валлабх, професійний трасті), OM 9 Services (PTC) Limited (кінцевий бенефіціарний власник – Сюзанна Валлабх, професійний трасті), а кінцевими бенефіціарами OM 9 Services (PTC) Limited є – Наталія Красник, Володимир Скоробагатько, Іван Скоробагатько (загальна сума 50% трасту) та Данило Пономаренко, Микита Пономаренко (загальна сума 50% трасту).

У вказаній відповіді також зазначається, що 100% акцій TPS Group Holdings Inc опосередковано належать OM 9 Services (PTC) Limited. А в свою чергу Олександр Пономаренко та Олександр Скоробагатько заснували вказаний траст OM 9 Services (PTC) Limited для своїх родичів першої лінії, які є бенефіціарами такого трасту, а саме: Данило Пономаренко, Микита Пономаренко, Іван Скоробагатько, Володимир Скоробагатько, Наталія Красник.

Додатково зазначено, що OM 9 Services (PTC) Limited – юридична особа, що виступає у якості учасника (акціонера, засновника) трасту Jupiter Nine Trust Company

Limited, бенефіціарами якого є Данило і Микита Пономаренки та Іван, Володимир якості професійних трасті, які через OM 9 Services (PTC) Limited здійснюють управління трасту.

Також, відповідно до Рішення АМКУ №812-р від 12 грудня 2019 року встановлено, що Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD є холдинговою компанією, яка здійснює діяльність із володіння та управління корпоративними правами суб'єктів господарювання, що пов'язані з нею відносинами контролю та здійснюють діяльність на території України з надання в оренду комерційної (торговельної) нерухомості в межах міст Київ та Харків; вказана компанія контролюється фізичними особами – громадянами російської федерації.

Крім того, АМКУ зазначено, що Оушен плаза та Етодер (включаючи суб'єктів господарювання, пов'язаних із ними відносинами контролю) повністю підконтрольні компанії «TPC Ріал Устейт Холдінг Лімітед» (TPS Real Estate Holding Limited), яка володіє часткою у розмірі 100% їх статутного капіталу. У свою чергу, кінцевими акціонерами ТПС Ріал Естейт є: Олександр Анатолійович Пономаренко та члени його сім'ї (опосередковано володіють приблизно 33,33 % участі у статутному капіталі компанії), Скоробагатько Олександр Іванович та члени його сім'ї (опосередковано володіють приблизно 33,3% участі у статутному капіталі компанії) та Ігор Аркадійович Ротенберг (опосередковано володіє близько 33,34% частки у статутному капіталі компанії) (усі зазначені особи є громадянами російської федерації).

Згідно отриманої інформації встановлено, що компанія «Контінентал адміністрейшн сервісез лімітед» (Continental Administration Services Limited, Невіс), є трастовою компанією, яка володіє акціями компанії «TPS Group Holding Inc.» (Британські Віргінські острови), яка у свою чергу володіє 66,66% акцій у статутному капіталі компанії «TPS Real Estate Holding Limited» (о-в Джерсі) на користь Пономаренка О.А. та членів його сім'ї, опосередковано володіють приблизно 33,33% участі у статутному капіталі компанії) і Скоробагатько О.І. та членів його сім'ї, опосередковано володіють приблизно 33,33% участі у статутному капіталі компанії).

Крім того, до переліку осіб, які входять до складу наглядової ради чи виконавчого, контрольного органу, виконують обов'язки керівника, заступника керівника, головного бухгалтера Групи ТПС є – Джейпракаш Валлабх (директор TPS Group Holding Inc, Continental Administration Services Limited, TPS Real Estate Holding Limited), Сюзанна Валлабх (директор Continental Administration Services Limited), Андреа Ришааль (директор Continental Administration Services Limited), Пономаренко О.А. (член наглядової ради TPS Real Estate Holding Limited, голова Дирекції ВАТ «ТПС Нерухомість»), Красник Н.М. (член ради директорів ВАТ «ТПС Нерухомість»), Чіналієв О.О., Чіналієв В.У. (член правління ВАТ «ТПС Нерухомість»).

Тобто всі вищезазначені компанії пов'язані між собою, а усі директори, кінцеві бенефіціарні власники є пов'язаними з відповідачами та їм підконтрольними особами, оскільки призначені ними, та деякі з них являються їх дітьми, що свідчить про беззаперечний факт опосередкованого контролю зазначеними компаніями.

6. Щодо активів, які належать особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних та юридичних осіб) вчиняти дії, тогочні за змістом здійсненню права розпорядження ними

6.1. ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь» (код згідно з ЄДРПОУ 34693827)
Відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь»» основним видом діяльності є «68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна». Засновником є ТОВ «Авангард-Віларті» (код згідно із ЄДРПОУ 33059433), ТОВ «Ланіта Інвест» (код згідно із ЄДРПОУ 44955940), бенефіціарними

власниками є Валлабх Сюзанна через ТОВ «Авангард-Віларті» та Компанія «Оушен Плаза 33,33; Валлабх Андреа Рішааль через ТОВ «Авангард-Віларті» та Компанія «Оушен Плаза Проджект (Кіпр) ЛТД» - розмір частки статутного капіталу або відсоток права голосу: 33,32 та Хмельницький Василь Іванович через ТОВ «Авангард-Віларті» та Компанія «Оушен Плаза Проджект (Кіпр) ЛТД» - розмір частки статутного капіталу або відсоток права голосу: 33,35.

В історії змін видно, що до 12 квітня 2018 року кінцевим бенефіціарним власником був «Ротенберг Ігор Аркадійович». До 08 вересня 2019 року бенефіціарним власником була Ротенберг Лілія Аркадіївна. Вказані дії здійснені виключно з метою обходу застосування санкцій, оскільки у 2014 році застосовували санкції до Ротенберга А.Р., у 2018 році країни світу та Україна починають застосовувати санкції до Ротенберга І.А., Ротенберг Л.А. Добре усвідомлюючи застосування санкцій, які унеможливають безпосередньо володіти та розпоряджатися вказаними майно, відповідачами вжиті вказані дії.

Крім того, відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань в розділі щодо керівників юридичної особи зазначено, що Валлабх Андреа Рішааль представник вказаної ТОВ.

Відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань ТОВ «Авангард-Віларті», яке є одним із засновників ТОВ «ІС «Либідь». Основним видом діяльності зазначено «68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна».

Засновниками вказаної ТОВ є - компанія «Оушен плаза проджект (Кіпр) ЛТД» (Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD), розмір частки засновника (учасника): 115998370,97 грн. та компанія Ітодер Інвестментс лімітед (Ethoder Investments Limited)», розмір частки засновника (учасника): 1740,44 грн.

Кінцевими бенефіціарними власниками є - Валлабх Сюзанна, відсоток частки статутного капіталу або відсоток права голосу: 33,33% через компанія «Оушен плаза проджект (Кіпр) ЛТД» (Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD), Валлабх Андреа Рішааль, відсоток частки статутного капіталу або відсоток права голосу: 33,32% через компанію «Оушен плаза проджект (Кіпр) ЛТД» (Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD) та Хмельницький Василь Іванович «Компанія, відсоток частки статутного капіталу або відсоток права голосу: 33,35% через компанія «Оушен плаза проджект (Кіпр) ЛТД» (Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD).

В історії змін видно, що до 08 вересня 2018 року бенефіціарним власником була Ротенберг Лілія Аркадіївна.

На сайті державного реєстру фізичних та юридичних осіб Республіки Кіпр, сторінка «Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD (реєстраційний номер Республіки Кіпр HE 234274), в розділі «директор та секретар» директором вказується «Irina Chinalieva».

Вказане підтверджується протоколом огляду від 21 листопада 2022 року у рамках кримінального провадження №4202200000000480 (копія додається).

Згідно вказаного протоколу огляду встановлено, що на сайті державного реєстру фізичних та юридичних осіб Республіки Кіпр, сторінка «Ethoder Investments Limited» (реєстраційний номер Республіки Кіпр HE 234276). В розділі «директор та секретар» директором вказується «Irina Chinalieva».

Таким чином, наведені факти доводять, що Сюзанна та Андреа Рішааль Валлабхи виконують роль лише номінальних бенефіціарних власників компаній «Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd» та «Ethoder Investments Limited», залишаючи реальний опосередкований контроль за діяльністю цих компаній та ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь» безпосередньо Відповідачами.

6.2. ТОВ «Авангард-Віларті» (код згідно із ЄДРПОУ 33059433)

Основним видом діяльності вказується «68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна». Засновниками зазначено Компанія «Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD (Кіпр) та компанія «Ethoder Investments Limited» (Кіпр). Кінцевими бенефіціарними власниками зазначаються «Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD (Кіпр) та Валлабх Андреа Рішааль». До 08.09.2018 власником була Ротенберг Лілія Аркадійвна.

Мініюстом направлено запит до Офісу Генерального прокурора (далі ОГП) та отримано відповідь, відповідно до якої встановлено, що у рамках кримінального провадження №4202200000000480 складено протокол огляду Інтернет мереж від 18 листопада 2022 року

Так, на сайті державного реєстру фізичних та юридичних осіб Республіки Кіпр, сторінка «Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD (реєстраційний номер Республіки Кіпр HE 234274), в розділі «директор та секретар» директором вказується «Irina Chinalieva».

Також згідно вказаного протоколу огляду встановлено, що на сайті державного реєстру фізичних та юридичних осіб Республіки Кіпр, сторінка «Ethoder Investments Limited» (реєстраційний номер Республіки Кіпр HE 234276). В розділі «директор та секретар» директором вказується «Irina Chinalieva».

Крім того, згідно вказаного протоколу огляду також встановлено, що на сайті державного реєстру фізичних та юридичних осіб Республіки Кіпр, сторінка «TPS Avia Holding LTD» (реєстраційний номер Республіки Кіпр HE 316784). В розділі «директор та секретар» директором вказується «Irina Chinalieva». Вказана компанія є засновником ТОВ «Шереметьєво Холдинг».

Так, на офіційному сайті федеральної податкової служби рф щодо ТОВ «Шереметьєво Холдинг» зазначено, що часткою у 100 відсотків володіє «Компанія с ограниченной ответственностью ТПС АВИА Холдинг ЛТД, країна походження – Кіпр, реєстраційний номер HE 316784 тобто директор компанії засновника є Ірина Чиналієва.

Надалі, уповноваженою особою СБУ оглянуто сайт «Вікіпедії» щодо міжнародному аеропорту «Шереметьєво».

Міжнародний аеропорт Шереметьєво імені А.С. Пушкіна – російський міжнародний аеропорт федерального значення, один із чотирьох основних аеропортів Москви і Московської області. Обслуговує рейси національного перевізника росії – авіакомпанії «Аерофлот – російські авіалінії», єдиний аеропорт росії, що обслуговує регулярні трансатлантичні рейси. Також серед інших терміналів має два грузових термінали. Власниками є Пономаренко Олександр Анатолійович, Скоробогатько Олександр Іванович, Ротенберг Аркадій Романович, рф, Аерофлот ВЕБ капітал.

Таким чином, в ході проведення огляду працівниками СБУ у рамках вказаного кримінального провадження, встановлено відомості про те, що фактичним керівником багаторівневої структури, куди входить ТОВ «ІС Либідь», ТОВ «Авангард Віларті», «Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD, «Ethoder Investments Limited» є громадянка рф Ірина Чиналієва, яка перебуває у службовій залежності від російського олігарха – Аркадія Ротенберга та членів його сім'ї, оскільки є керівником на підконтрольному йому «TPS Avia Holding LTD».

Вказані обставини переконливо свідчать про те, що підсанкційні російські олігархи володіють великими майновими активами в Україні, одним з яких є ТРЦ «OCEAN PLAZA» розташованому у м. Києві.

Зокрема, Аркадій Ротенберг володіє активами через своїх дітей – Ігоря Ротенберга та Лілію Ротенберга (знаходяться під санкціями України, США, Великої Британії та інших країн за підриив суверенітету та територіальної цілісності України). В подальшому, з метою ухилення від обмежувальних заходів стосовно себе та власних активів перед запровадженням санкцій з боку США та ймовірних санкцій з боку України, перереєстрували підконтрольні суб'єкти господарювання на громадян Швейцарії, які є лише номінальними власниками. Вплив на вказані суб'єкти господарювання залишається

в руках сім'ї Ротенбергів, що підтверджується, в тому числі, наявністю спільного менеджменту (в тому числі через Ірину Чиналієву) для управління своїми активами.

Вказане свідчить про беззаперечний факт опосередкованого володіння Відповідачами - Ротенбергом А.Р. та Ротенбергом І.А., Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А. ТРЦ «OCEAN PLAZA», розташованому у м. Києві, яке належить Відповідачам через ТОВ «ІС Либідь», ТОВ «Авангард Віларті», «Ocean Plaza Project (Cyprus) LTD (Кіпр) та компанія «Ethoder Investments Limited», та через підконтрольну їм особу Ірину Чиналієву.

Крім того, з історії змін вказаного ТОВ «Авангард-Віларті» вбачається, що з 27 травня 2016 року в якості підписанта вказаного товариства діє Валлабх Андреа Рішааль, а у ТОВ «Інвестиційний союз «Либідь» з 16 вересня 2015 року.

Також, Ротенберг Лілія була засновником вказаного ТОВ до серпня 2019 року і після застосування до неї санкцій з боку України, з метою уникнення застосування до неї санкційного механізму та позбавлення українських активів, тобто з метою обходу санкцій здійснила формальний вихід із складу банефіціарних власників. При цьому власність корпоративними правами було передано Валлабх Андреа Рішааль, Валлабх Сюзанна, Валлабх Джейпракаш, які є пов'язаними та підконтрольними особами Ротенбергам.

Крім того, Валлабх Андреа Рішааль, Валлабх Сюзанна, Валлабх Джейпракаш, Ротенберг Лілія, Ротенберг Ігор, Ротенберг Аркадій є засновниками компанії, Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd, TPS Finance.

Також, листом СЗР №7973/38.1.2/08-23 від 22.01.22 надано фінансові звітності ряду компаній з 2015 року по 2018 роки, які пов'язані та підконтрольні Ротенбергу А.Р., Ротенбергу І.А., Скоробогатьку О.І., Пономаренку О.А. (копія вказаного листа додається).

Так, згідно фінансового звіту за 2017 рік, TPS Real Estate Holding Limited (пункт 19) зазначено, що вказана компанія контролюється материнською компанією, бенефіціарами якої є Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А., а згідно фінансового звіту за 2015 рік відповідно TPS Real Estate Holding Limited, контролюється материнською компанією, бенефіціарами якої є Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А. та Ротенбергом І.А.

Також, у вказаних фінансових звітностях (пункт 17) зазначається про економічні санкції застосовані до громадян рф Європейським союзом, США, Японією, Канадою, Австралією та іншими країнами світу, також зазначено про політичні та соціальні негаразди пов'язані з військовим конфліктом у Донецькій та Луганській областях та про подальше обмеження валютних операцій та продовження бізнесу та у пункті 19 зазначено, що у вказаній компанії є дочірні підприємства у яких є дочірні підприємства, які здійснюють діяльність в рф та Україні. Компанія співпрацює з пов'язаними компаніями, які розташовані в рф та Україні.

Вказане свідчить про беззаперечний факт обізнаності щодо подальшого застосування санкцій та необхідність ухилення від обходу санкцій з метою залишення контролю над українським активами.

Згідно витягу з Кіпрського реєстру TPS Real Estate Holding Limited, вказана компанія заснована 9 липня 2015 року, власники/акціонери – Ротенберг І.А., Ротенберг Л.А., пов'язаними компаніями, які знаходяться під контролем є - Ethoder Investments Limited, Ocean Plaza Project (Cyprus) Ltd., TPS Finance Ltd., TPS Real Estate JSC - 100% акцій, TPS Group Holding Inc. – 66.600% акцій.

Згідно витягу з Кіпрського реєстру TPS Avia Holding Ltd. – співвласником є TPS Avia Holding Inc., пов'язаними компаніями, які контролюються – Aero-Sheremetyevo JSC – 50%, Sheremetievo Reklama LLC, Sheremetievo Parking LLC, Sheremetievo Holding LLC – 100%.

Таким чином, наведені факти доводять, що Сюзанна та Андреа Рішааль Валлабхи виконують роль лише номінальних бенефіціарних власників усіх компаній, залишаючи реальний опосередкований контроль за діяльністю цих компаній та ТОВ «Авангард-Віларті» безпосередньо Відповідачами.

Також, просимо суд взяти до уваги, що Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 30 вересня 2022 року у справі №757/26655/22-к під час обрання запобіжного обставини (копія Ухвали суду додається).

Вказане підтверджується відомостями з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань та в АМКУ, ДБР (копії відповідей додаються).

Вказані докази були отримані зазначеними органами зі спеціальним доступом до відповідних реєстрів за їхніми запитом у тому вигляді, в якому інформація там міститься.

7. Щодо активів, які належать особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчинити дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними

Відповідно до пункту 2 статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі – ЗУ «Про протидію легалізації доходів») під активами розуміються кошти, у тому числі електронні гроші, інше майно, майнові та немайнові права, віртуальні активи.

Згідно з пунктом 3 статті 1 ЗУ «Про протидію легалізації доходів» активи, пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням, - всі активи, що прямо (а щодо права власності на корпоративні права – також опосередковано (через інших осіб) перебувають у власності, в тому числі у спільній власності, або передаються на користь осіб, включених до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (далі – перелік осіб), осіб, які здійснюють фінансові операції від імені або за дорученням осіб, включених до переліку осіб, та осіб, якими прямо або опосередковано (через інших осіб) володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включені до переліку осіб, а також активи, отримані від таких активів.

Відповідно до пункту 29 статті 1 ЗУ «Про протидію легалізації доходів» істотна участь – пряме або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами часткою у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі або незалежна від формального володіння можливість значного впливу на керівництво чи діяльність юридичної особи.

Згідно з пунктом 30 статті 1 ЗУ «Про протидію легалізації доходів» кінцевий бенефіціарний власник – будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив (контроль) на діяльність клієнта та/або фізичну особу, від імені якої проводиться фінансова операція. Кінцевим бенефіціарним власником для юридичних осіб – будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність юридичної особи (в тому числі через ланцюг контролю/володіння).

Ознакою здійснення прямого вирішального впливу на діяльність є безпосереднє володіння фізичною особою часткою у розмірі не менше 25 відсотків статутного (складеного) капіталу або прав голосу юридичної особи.

Ознаками здійснення непрямого вирішального впливу на діяльність є принаймні володіння фізичною особою часткою у розмірі не менше 25 відсотків статутного (складеного) капіталу або прав голосу юридичної особи через пов'язаних фізичних чи юридичних осіб, трасти або інші подібні правові утворення, чи здійснення вирішального впливу шляхом реалізації права контролю, володіння, користування або розпорядження всіма активами чи їх часткою, права отримання доходів від діяльності юридичної особи, трасту або іншого подібного правового утворення, права вирішального впливу на

формування складу, результати голосування органів управління, а також вчинення юридичної особи, або діяльності тресту або іншого подібного правового утворення, юридичної особи, тресту або іншого подібного правового утворення, незалежно від формального володіння.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» під контролем розуміється вирішальний вплив однієї чи декількох пов'язаних юридичних частини, який здійснюється безпосередньо або через інших осіб, зокрема, завдяки: праву вирішальний вплив на формування складу, результати голосування та рішення органів управління суб'єкта господарювання; укладенню договорів і контрактів, які дають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання посади керівника, заступника керівника спостережної ради, правління, іншого наглядового чи виконавчого органу суб'єкта господарювання особою, яка вже обіймає одну чи кілька із зазначених посад в інших суб'єктах господарювання; обійманню більше половини посад членів спостережної ради, правління, інших наглядових чи виконавчих органів суб'єкта господарювання особами, які вже обіймають одну чи кілька із зазначених посад в іншому суб'єкті господарювання. Пов'язаними особами є юридичні та/або фізичні особи, які спільно або узгоджено здійснюють господарську діяльність, у тому числі спільно або узгоджено чинять вплив на господарську діяльність суб'єкта господарювання. Зокрема, пов'язаними фізичними особами вважаються такі, які є подружжям, батьками та дітьми, братами та (або) сестрами.

Тобто, Ротенберг А.Р. та Ротенберг І.А., Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А., опосередковано володіють ТОВ «ІС Либідь» (код згідно з ЄДРПОУ 34693827) та ТОВ «Авангард-Віларгі» (код згідно з ЄДРПОУ 33059433) через підконтрольних їм осіб та належні їм вище зазначені компанії.

8. Щодо пропорційності втручання у право власності

Відповідно до статті 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Так, як вже зазначалося вище, згідно Указом Президента від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану» в Україні введений воєнний стан. Цим Указом, зокрема, встановлено, що у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30 – 34, 38, 39, 41 – 44, 53 Конституції України, а також вводяться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною першою статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, прийнята відповідно до Загальної декларації прав людини з метою додержання країнами-підписантами (учасниками Ради Європи) та забезпечення на своїй території прав та

основоположних свобод людини, відкрита для підписання 04.11.1950, що набула чинності 03.09.1953, зокрема для України – 11.09.1997 (далі – Конвенція), закріплено права та основоположні свободи людини, яких європейські держави зобов'язалися дотримуватися.

Ці права гарантуються як самою Конвенцією, так і протоколами до неї (Протоколи № 1, 4, 6, 7, 12 і 13), згода на обов'язковість яких надана державами – сторонами Конвенції

Стаття 1 Першого (додаткового) протоколу до Конвенції визначає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Протоколом 4 до Конвенції гарантовано право на свободу пересування і свободу вибору місця проживання.

Втім, визначені права не є абсолютними та можуть підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або для підтримання авторитету й безсторонності суду.

Відповідно до вимог статті 29 Загальної декларації прав людини, прийнятої на третій сесії Генеральної Асамблеї ООН, кожна людина має обов'язки перед суспільством, у якому тільки й можливий вільний і повний розвиток її особи. При здійсненні своїх прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки таких обмежень, які встановлені законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві. Здійснення цих прав і свобод ні в якому разі не повинно суперечити цілям і принципам Організації Об'єднаних Націй.

Аналогічні положення закріплено статтями 12, 18, 19, 21 та 22 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права (набув чинності, зокрема для України 23.03.1976).

Будь-яке обмеження права власності повинно здійснюватися, зокрема, на умовах, передбачених законом. При цьому, обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті (Веуер проти Італії (Рішення Великої Палати від 5 січня 2000 року, заява №33202/96, параграф 107). При цьому, має бути розумне співвідношення між засобами та метою, що досягається – так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед інших, Рішення у справі Edwards проти Мальти від 24 жовтня 2006 року, заява №17647/04, параграф 69).

Заходи, такі як конфіскація, можуть класифікуватися як контроль за користуванням майном. Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних позитивних зобов'язань. У разі якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

Відповідно до системи захисту прав людини, встановленої Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, національні органи повинні зробити первинну оцінку не лише існування проблеми, що викликає суспільне занепокоєння, та вимагає вжиття заходів щодо позбавлення власності, так і власне заходів, які необхідно вжити. У цьому, як і в інших сферах, на які поширюються гарантії Конвенції, національні органи користуються певною свободою розсуду. (Рішення у справі James та інші проти Великобританії від 21 лютого 1986 року, заява № 8793/79, параграф 46). Відповідно, на національні органи покладається оцінка того, чи позбавлення власності є пропорційним засобом досягнення законної мети в суспільних інтересах.

Окрім цього, відповідно до усталеної практики Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд), останній наголошує, що стаття 1 Першого протоколу до Конвенції містить три окремі норми: перша, що виражається в першому реченні першого абзацу та має загальний характер, закладає принцип мирного володіння майном. Друга норма, що міститься в другому реченні того ж абзацу, охоплює питання позбавлення права власності та обумовлює його певними критеріями. Третя норма, що міститься в другому абзаці, визнає право договірних держав, серед іншого, контролювати використання майна в загальних інтересах. Друга та третя норми, які стосуються конкретних випадків втручання у право мирного володіння майном, повинні тлумачитися у світлі загального принципу, закладеного першою нормою (див. *mutatis mutandis* рішення ЄСПЛ у справі «East/West Alliance Limited» проти України» від 23 01 2014 (*East/West Alliance Limited v. Ukraine*, заява № 19336/04), § 166,168).

Критеріями сумісності заходу втручання у право на мирне володіння майном із гарантіями статті 1 Першого протоколу до Конвенції, за правовою позицією Європейського суду, є те, чи ґрунтувалося таке втручання на національному законі, чи переслідувало легітимну мету, що випливає зі змісту вказаної статті, а також, чи є відповідний захід пропорційним легітимній меті втручання у право:

- втручання держави у право особи повинне мати нормативну основу у національному законодавстві, яке є доступним для заінтересованих осіб, чітким, а наслідки його застосування – передбачуваними;

- якщо можливість втручання у право особи передбачена законом, Конвенція надає державам свободу розсуду щодо визначення легітимної мети такого втручання;

- втручання у право особи, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції лише в тому випадку, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними з цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її права.

Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення.

Порушення норм Конвенції та протоколів до неї Європейський суд з прав людини констатує, якщо хоча б один із зазначених критеріїв не буде дотриманий і, навпаки, встановлює відсутність такого порушення, якщо дотримані всі три критерії.

Водночас, обмеження права відповідачів користуватися та розпоряджатися належним їм майном, конфіскація належних їм активів, а також активів, щодо яких він може прямо або опосередковано (через інших фізичних та юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, ґрунтується на вимогах та відповідає підставам, меті і порядку його застосування, що визначені, зокрема, Законом України «Про санкції». Застосування вказаних заходів відповідає критерію «необхідність у демократичному суспільстві», оскільки в їх запровадженні, з огляду на визнані факти агресії проти України, існувала нагальна потреба.

Положеннями частини 7 статті 41 Конституції України визначено, що використання власності не може завдавати шкоди, зокрема, правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства.

Просимо врахувати, що наведене вище правове регулювання є чітким і передбачуваним за наслідками для відповідача, зокрема, з огляду на встановленні у цій справі обставини.

Вважаємо, що втручання у право мирного володіння майном відповідача має легітимну мету забезпечити контроль за власністю (активами) особи, яка може нести потенційну загрозу національним інтересам України, її суверенітету, територіальної цілісності, недоторканності державних кордонів та економічному розвитку, недопущенню втручання у внутрішні справи України, розвитку рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами світу в інтересах України, особи, яка сприяє терористичній діяльності

та є відповідальною за шкоду, завдану цивільному населенню, інтересам суспільства та мирового правопорядку.

Вказаний контроль є необхідним для ефективного реагування держави на загрози її безпеці, що підтверджує, зокрема, преамбула Закону України «Про санкції». Зазначена мета відповідає пункту 2 статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Принцип пропорційності передбачає, що втручання у право власності, навіть якщо розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не було дотримано справедливої рівноваги (балансу) між інтересами держави (суспільства), пов'язаними з втручанням, та інтересами особи, яка його зазнала. «Справедлива рівновага» передбачає наявність розумного співвідношення (обґрунтованої пропорційності) між передбачуваною метою та засобами, які використовуються для її досягнення. Необхідний баланс не буде дотриманий, якщо особа несе індивідуальний і надмірний тягар.

Як вже зазналося раніше, стаття 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод визнає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Проте вказані положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які, на її думку, є необхідними для здійснення контролю за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів.

Так, стягнення на майно може бути виправдане важливістю дотримання міжнародного правопорядку. Європейський суд постановив, що Конвенцію слід тлумачити у такий спосіб, щоб «не перешкоджати поточній тенденції до розширення та зміцнення міжнародного співробітництва» (рішення у справі *Bosphorus v. Ireland* від 30.06.2005, § 108). Конфіскація також може бути використана як механізм перерозподілу на користь осіб, які постраждали від актів російської агресії в Україні, від терористичних актів.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів в дохід держави, просимо суд враховувати співмірність її застосування із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача. Неможливо застосувати менш агресивні засоби впливу на особу. Застосувати санкцію у виді стягнення активів в дохід держави пропонується як винятковий безальтернативний захід, оскільки в результаті, в тому числі, дій Відповідачів спричинено загибель великої кількості мирного українського населення, руйнування мирних міст України, що, також, призвело до економічної нестабільності України, зменшення рівня життя населення, обмеження пересування, в тому числі, серед інших держав, зменшення міжнародної співпраці та торговельного розвитку.

На підтвердження вказаного додатково варто зазначити, що Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини на щотижневій основі публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення російської федерації на територію України. Ці відомості є загальновідомим, широко освітленими у ЗМІ і не потребує доказування у силу частини 3 статті 78 КАС України.

Так на офіційному веб-сайті ООН опубліковано таку інформацію станом на 06.02.2023 (<https://ukraine.im.org/sites/default/files/2023-02/Ukraine%20-%20civilian%20cas%205%20February%202023%20UKR.pdf>):

З 24 лютого 2022 року до 5 лютого 2023 року УВКПЛ ООН зафіксувало 18817 випадків загибелі або поранення цивільних осіб в Україні: 7155 загиблих і 11662 поранених.

- 7155 загиблих (2853 чоловіки, 1927 жінок, 180 дівчат і 226 хлопчиків, а також 32 дитини і 1937 дорослих, стат'я яких ще не вдалось встановити).

- 11662 поранених (2576 чоловіків, 1833 жінки, 248 дівчат і 339 хлопчиків, а також 264 дитини і 6402 дорослих, статі яких ще не вдалось встановити).

Більшість зафіксованих втрат серед цивільних осіб було спричинено застосуванням вибухової зброї з великою зоною ураження, включаючи обстріли з важкої артилерії та реактивних систем залпового вогню, а також ракетні та авіа удари.

УВКПЛ ООН вважає, що реальні числа значно вищі, оскільки отримання інформації з деяких місць, де тривають інтенсивні бойові дії, відбувається з затримкою, та багато повідомлень із місць, звідки надходить інформація про втрати серед цивільного населення, все ще потребують підтвердження

Наведені втрати серед цивільних осіб (не враховуючи невідому кількість втрат серед військових та інших спеціальних підрозділів правоохоронних органів, які захищають Україну від російської федерації) стали наслідком, зокрема дій відповідача, що були встановлені вище (підтримка державної політики країни-агресора, країни-терориста щодо здійснення збройної агресії проти України та порушенням фундаментальних прав та інтересів людини та інтересів суспільства в цілому).

Також, загальноповідомим та не потребуючим доказування є те, що починаючи з 24.02.2022 під час цілеспрямованих терористичних атак держава-терорист (російська федерація) за допомогою балістичних та крилатих ракет, дронів-камікадзе майже щодня обстрілює населені пункти України, цілеспрямовано завдаючи значної руйнації цивільній інфраструктурі, внаслідок чого цивільне населення України у значній мірі залишається без електричної енергії, засобів зв'язку, води та теплопостачання тощо.

Поряд із цим, звертаємо увагу на те, що аналіз вищенаведених норм національного та міжнародного законодавства дає підстави зробити висновок, що Україна має суверенне право на захист суверенітету і територіальної цілісності, що закріплено, зокрема у Конституції України, Декларації про державний суверенітет України та загальноновизнаних міжнародних нормах і правилах. При цьому, положення статті 1 Закону України «Про санкції» дозволяють державі застосовувати спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Отже, враховуючи наслідки дій підсанкційної особи для національних інтересів, завдає шкоду цивільному України, економічному розвитку України, інтересам суспільства та мирового правопорядку, вважаємо, що застосування санкції в вигляді стягнення в дохід держави відповідає суспільним інтересам та пропорційність таких обмежувальних заходів, як стягнення в дохід держави активів, які належать відповідачу, а також третім особам, щодо яких (активів) відповідач прямо та опосередковано вчиняв дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, що передбачено пунктом 1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», оскільки таке позбавлення права власності здійснюється виключно в інтересах суспільства, з врахуванням публічного інтересу.

Вищевказані активи після відчуження їх в дохід держави зможуть використовуватися для покриття збитків, спричинених військовими діями та терористичними актами, які були заподіяні, зокрема внаслідок дій відповідача, сплати податків в державний бюджет та для інших потреб, а також допоможе у подальшому сприяти відновленню економічного розвитку країни.

9. Щодо співмірності

При аналізі співмірності втручання в право на вільне володіння майном не можна залишити без уваги та потрібно врахувати інформацію, яка вже була наведена в цій позовній заяві в розділі «щодо пропорційності втручання у право власності» відносно чисельності втрат українців серед цивільного населення, після початку вторгнення РФ на територію України.

Вважаємо, що є прямий зв'язок між діями підсанкційної особи, які полягають у взятті участі в ухваленні рішень (з підтримкою таких рішень своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора рф на територію України та порушенням фундаментальних прав та інтересів людини та суспільства в цілому. Зокрема потрібно взяти до увагу наявність чисельних жертв серед цивільного населення в Україні, яке не бере безпосередньої участі у військових діях, руйнування об'єктів інфраструктури, культурної спадщини України, загрози атомної катастрофи тощо. Вказане зумовлює відповідне реагування з боку держави шляхом використання правового механізму у виді стягнення в дохід держави активів відповідача, які знаходяться на території України.

Вважаємо, що є причинно-наслідковий зв'язок між діями Відповідачів – Ротенберга А.Р., Ротенберга І.А., Скоробогатька О.І., Пономаренка О.А., які полягають у свідомій, добровільній підтримці дій країни-агресора, що підривають та загрожують національній безпеці, суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, шляхом сприяння усіма можливими способами підтримки рф в проведенні підривної діяльності проти України, здійснення сприяння та ведення агресивної війни проти України, геноциду народу України та людяності через їх спільний бізнес у рф, який допомагає уряду країни-агресора усіма можливими способами продовжувати ведення повномасштабної війни в Україні.

Вказане свідчить про порушенням фундаментальних прав та інтересів людини та суспільства в цілому, зокрема наявність чисельних жертв серед цивільного населення в Україні, яке не бере безпосередньої участі у військових діях, руйнування об'єктів інфраструктури, культурної спадщини України, загрози атомної катастрофи тощо. Вказане зумовлює відповідне реагування з боку держави шляхом використання правового механізму у виді стягнення в дохід держави активів відповідача, які знаходяться на території України.

Застосування санкції передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону у виді стягнення у дохід держави активів відповідача, які є предметом вказаного позову, не призведе до суттєвого погіршення майнового стану останнього, водночас в умовах триваючої агресивної війни рф проти України такі цілі застосування санкції співвідносяться з інтересами суспільства. Як вже зазначалося в цій позовній заяві вказані активи після відчуження в дохід держави будуть використані для покриття збитків спричинених військовими діями рф, та в подальшому будуть спрямовані на відбудову інфраструктури України, міст та сприяють відбудові економіки.

Україна має суверенне право на захист. Воно закріплене, у Конституції України, Декларації про державний суверенітет України, загальновизнаних міжнародних нормах і правилах, а також в особливому контексті статті 1 Закону України «Про санкції», в якій зазначається, що держава Україна може застосовувати спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

На підставі викладеного вважаємо, що стягнення вказаних у позовній заяві активів є співмірним і пропорційним та відповідає суспільним інтересам та допоможе у подальшому сприяти відновленню економічного розвитку країни.

10. Докази у справі

Відповідно до статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАСУ) доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Ці дані встановлюються, зокрема, письмовими, речовими і електронними доказами.

Стаття 73 КАСУ встановлює, що належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування.

Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для підтвердження їхніх вимог або заперечень.

Водночас обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування (стаття 74 КАСУ).

Відповідно до пунктів 1¹ та 1² постанови Кабінету Міністрів України від 06 березня 2022 року № 209 «Деякі питання державної реєстрації та функціонування єдиних та установлено, що в умовах воєнного стану витяги з Державного реєстру обтяжень рухомого майна в електронній формі через офіційний веб портал Мін'юсту не надаються; протягом дії воєнного стану припиняється доступ користувачів до єдиних та державних реєстрів, держателем яких є Міністерство юстиції, в межах адміністративно-територіальних одиниць, перелік яких затверджується Міністерством юстиції. Міністерством юстиції може передбачатися обмежений (обумовлений) доступ користувачів до окремих реєстрів в межах певних адміністративно-територіальних одиниць.

На підставі вказаного надати інформацію у вигляді повноцінного витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, неможливо, докази надаються у вигляді роздруківок з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

Відповідно до статті 99 КАСУ електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема, на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет).

На підставі вказаного, докази щодо застосування міжнародних санкцій подаються у вигляді посилання на веб-сайти та роздруківки з них.

11. Підсудність

Частиною другою статті 5¹ ЗУ «Про санкції» визначено суд, на якій покладено повноваження щодо розгляду проваджень у справах про застосування санкцій. Так, вказано, що за наявності підстав та умов, визначених Законом, Мін'юст звертається із заявою до Вищого антикорупційного суду (далі – ВАКС). Розгляд справи відбувається в порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

Відповідно до частини третьої статті 20 КАСУ Вищому антикорупційному суду підсудні справи про застосування санкції, передбаченої пунктом 11 частини першої статті 4 З У «Про санкції».

ВАКС є постійно діючим вищим спеціалізованим судом у системі судоустрою України, завданням якого є здійснення правосуддя відповідно до визначених законом засад та процедур судочинства з метою, зокрема, вирішення питання про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави у випадках, передбачених законом, у порядку цивільного судочинства (частина перша статті 3 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд України»). Відповідно до частини п'ятої статті 22 КАСУ Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції,

передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції», як суд першої інстанції.

Згідно з пункту 2 частини третьої статті 5 ЗУ «Про санкції» рішення щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, строк їх застосування, крім випадків застосування санкцій, що призводять до припинення прав, та інших санкцій, які за змістом не можуть застосовуватися тимчасово (частина п'ята статті 5 ЗУ «Про санкції»).

Рішення суду про застосування цієї санкції в день набрання ним законної сили надсилається Кабінету Міністрів України для визначення суб'єкта, порядку та способу його виконання.

12. Відомості про вжиття заходів досудового врегулювання спору. Відомості про вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви

Чинним законодавством України не встановлений обов'язковий досудовий порядок урегулювання спорів, що впливають з правовідносин, які становлять предмет цього позову.

Повідомляємо, що заходи досудового врегулювання спору Мін'юстом не вживались. Заходи забезпечення доказів Позивачем не вживались.

13. Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи

Відповідно до частини першої статті 132 Кодексу адміністративного судочинства України судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом.

Пункт 25 частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» визначає, що Мін'юст як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, у справах про застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції», звільняється від сплати судового збору.

14. Підтвердження Позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до Відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до Відповідачів з тим самим предметом та з тих самих підстав, що викладені в цій позовній заяві.

15. Резолютивна частина позову

Таким чином, на підставі викладеного вбачається, що діяльність Відповідачів спрямована, зокрема, на порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підірив її безпеки, сприяння військовим діям шляхом матеріального забезпечення країни агресора. Застосування санкції у виді «стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тожозні за змістом здійсненню права розпорядження ними» (пункт 1¹ частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції») спрямоване на сприяння зупиненню агресивних дій росії та припинення підтримки її нинішнього політичного режиму і прихильників режиму для продовження збройної агресії; здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих Україні та її народу, за рахунок коштів, отриманих від конфіскації, та запобігання подальшому сприянню та підтримці «воєнних операцій» росії і порушенню нею норм міжнародного права шляхом встановлення конкретних і невідворотних наслідків таких дій – втрати власних активів; запобігання вчиненню росією на території України воєнних

злочинів, злочинів проти людяності та масштабності руйнування цивільної інфраструктури; укріпленню фінансово-економічного підґрунтя, обороноздатності Української держави та компенсації шкоди жертвам злочинів росії, сприятимуть сатисфакції громадян (компенсація шкоди) та державі (через укріплення її фінансово-економічного підґрунтя).

Тобто Ронетберг А.Р., Ротенберг І.Р., Скоробогатько О.І., Пономаренко О.А. добре усвідомлювали свої дії та проте і на далі продовжують вчиняти дії, які є підставами для стягнення в дохід держави активів, як передумови застосування санкції у виді завдання істотної шкоди національній безпеці України, яка підтверджується фактом підтримки ними державної політики рф, добровільне сприяння збройній агресії проти України та окупації/анексії території, зокрема шляхом постачання/надання, зберігання зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової чи спеціальної техніки, інших засобів та знарядь здійснення збройної агресії проти України, забезпечення ремонту таких засобів і знарядь та шляхом фінансування та матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій.

Обставини заподіяння шкоди державі України та окремим громадянам, порушення територіальної цілісності фіксуються та оприлюднюються національними ЗМІ, державними органами влади та іноземними місіями. Вказані обставини є загальновідомими та не потребують доказування.

В умовах триваючої агресивної війни проти України такі цілі застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів співвідносяться з інтересами суспільства, є необхідним в нашій державі, як у демократичному суспільстві для захисту інтересів національної безпеки, територіальної цілісності та громадської безпеки, адже, вони є правомірними, відповідають цілям та принципам міжнародного права та застосування вказаної санкції буде спонукати країну-агресора припинити міжнародне правопорушення та виконати покладені на нього зобов'язання. Застосування вказаної санкції є еквівалентним масштабу та небезпеці, що несе правопорушення, у відповідь на яке він запроваджується, і не перевищує ті негативні наслідки, які заподіяні протиправною поведінкою держави-агресора та відповідачів, які пов'язані з нею.

Із отриманих доказів вбачається, що Відповідачі є російськими олігархами, мільярдерами та одними з найбагатших людей росії.

За таких умов застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів відповідачів, які є предметом позову, не призведе до суттєвого погіршення їх майнового стану, з одночасним блокуванням можливості вчиняти за рахунок цих активів дії на шкоду Україні. Водночас в умовах триваючої збройної агресії рф проти України такі цілі застосування санкції співвідносяться з інтересами суспільства. Вказані активи після відчуження в дохід держави зможуть використовуватися для покриття збитків, спричинених військовими діями, відновлення української економіки та інших потреб.

Таким чином, станом на дату подання до суду цієї позовної заяви достатньо підстав та наявні умови, визначені ЗУ «Про санкції», для застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належить вказаним вище фізичним особам, керуючись статтями 2, 64, 102, 106 Конституції України, статтею 1 ЗУ «Про боротьбу з тероризмом», статтями 1, 3, 4, 5, 5¹ ЗУ «Про захист економічної конкуренції», статтями 1, 3, 4, 5, 5¹ ЗУ «Про санкції», ч. 3 ст. 20, ч. 5 ст. 22, ч. 6 ст. 78, ст. 283¹ КАСУ, п. 25 ч. 1 ст. 5 ЗУ «Про судовий збір», -

ПРОШУ:

1. Прийняти позовну заяву до розгляду та відкрити провадження у справі.
2. Застосувати до Ротенберга Аркадія Романовича, року народження, громадянина рф - санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».

3. Застосувати до Ротенберга Ігоря Аркадійовича, _____ року народження, громадянина рф - санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».

4. Застосувати до Пономаренка Олександра Анатолійовича, _____ року народження, громадянина рф - санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».

5. Застосувати до Скоробогатька Олександра Івановича, _____ року народження, громадянина рф - санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».

6. Стягнути в дохід держави активи, а саме:

1. 100% частки статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «Авангард-Віларті» (код згідно із ЄДРПОУ 33059433), що належать компанії «Оушен плаза проджект (Кіпр) та Компанії Ітодер Інвестментс Лімітед (Ethoder Investments Limited);
2. 66,65% частки статутного капіталу ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ СОЮЗ «ЛИБІДЬ» (код згідно з ЄДРПОУ 34693827), право на яку зареєстровано в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань за Товариством з обмеженою відповідальністю «АВАНГАРД-ВІЛАРТІ» та номінальними власниками якої опосередковано є Валлабх Сюзанна та Валлабх Андреа Рішааль.

7. Рішення суду про застосування санкції, в день набрання ним законної сили надіслати Кабінету Міністрів України для визначення суб'єкта, порядку та способу виконання.

Додатки:

1. Закон України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», Указ Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», Указ Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» на 6 арк.
2. Копія Указу Президента України від 19 жовтня 2022 року №726/2022 та Рішення РНБО від 19 жовтня 2022 року, Указу Президента України від 19 жовтня 2022 року №727/2022 та Рішення РНБО від 19 жовтня 2022 року з додатками на 38 арк.
3. Запити Мін'юсту та відповіді АМКУ на 69 арк.
4. Запит Мін'юсту та відповідь ОГП на 800 арк.
5. Запит на відповідь НАЗК на 813 арк. *зачитати та відповідь ДБР на 59 арк. НЗС на 5 арк.*
6. Запити Мін'юсту та відповіді СЗР на 168 арк.
7. Запит Мін'юсту та відповідь БЕБ на 8 арк.
8. Запит Мін'юсту та відповідь Офіс протидії рейдерству на 20 арк.
9. Службова записка Мін'юсту з додатками на 66 арк.
10. Витяги з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань з додатками на 204 арк.
11. Роздруківки з сайтів на 88 арк.
12. Запит Мін'юсту та відповідь АТ «Укрпошта» на 2 арк.
13. Звернення компанії «UPD Holding Limited» до Мін'юсту на 4 арк.
14. Запит Мін'юсту та відповідь «UPD Holding Limited» на 5 арк.
15. Підтвердження повноважень на 5 арк.
16. Підтвердження на вартість сторонам позовної заяви.

Міністр юстиції України

Денис МАЛІУСЬКА

02 «березня» 2023 року

Згідно з оригіналом.

Прошите та пронумеровано,

загальна кількість _____

47

арк.

В.о. начальника відділу процесуального

Супроводження

Департаменту санкційної політики

Міністерства юстиції України

« 01 »

серпня

2023

